

2015/16

**ADRESSE FENRISVEJ 33
8210 ÅRHUS V**

**HJEMMESIDE AASG.DK
EMAIL POST@AASG.DK
TELEFON 8615 8955**

INDHOLD

- 4 KOLOFON**
- 7 ÅRETS SKÆVE GANG**
- 11 VELKOMMEN FRA ELEVRÅDET**
- 12 VELKOMMEN SOM NY ELEV**
- 13 ÅSG 2015 – DE POLITISK-
ØKONOMISKE VINDE**
- 14 DIMISSION 2014 - ELEVTALE**
- 18 SKRIVECUP**
- 19 TEATERKONCERT**
- 21 2D I DUBLIN**
- 23 TEMADAGEN 2016**
- 26 FLYTTEMAND - KUNSTHISTORIKER -
RENGØRINGSASSISTENT - KURATOR**
- 30 THE ÅRHUS STATSGYMNASIMUM –
LYCÉE LOUIS LAPICQUE D'EPINAL
PARTNERSHIP
AN INTERNATIONAL EXPERIENCE**
- 31 AERODYNAMIK, 3D PRINT OG
"EN GOD SAG"**
- 33 SKOLEFESTEN**
- 34 BRUG KUNSTEN SOM TALERØR FOR
DET MAN IKKE SIGER HØJT**
- 38 ÅSG BOGFINKER**
- 39 EN NY HAL OG EN NY SKOLE**

- 43 FERIADESTINATIONER
MAN IKKE VIL HJEM FRA**
- 45 OPERATION DAGSVÆRK**
- 46 FRIVILLIG IDRÆT**
- 47 FESTUDVALGET - ET TEAM**
- 48 2.U MEGET MERE END BARE SPORT!**
- 50 PÅ FALDEREBET - ET FUGLEPERSPEKTIV**
- 51 GARK**
- 52 UNGE FORSKERE BIDRAGER
TIL ÅRSSKRIFTET**
- 54 TUREN GÅR TIL EL ESCORIAL, SPANIEN**
- 56 STATSGYMNASIETS KUNSTTALENTER -
INDEN I OG UDEN FOR SKOLEN**
- 58 CENSOR I EUROPA**
- 60 DEN AMERIKANSKE DRØM
I RANDERS ?!**
- 62 SIDSTE SKOLEDAG**
- 65 ÅSG'S VENNER**
- 65 ELEVFORENINGEN**
- 66 PRÆSTATIONSKULTUR ELLER
LÆRINGSKULTUR?**
- 68 ELEVER PÅ ÅRHUS
STATSGYMNASIUM 2014/2015**
- 72 ANSATTE**
- 84 LOKALEPLAN**

KOLOFON

Rektor

Dorte Fristrup 89124351

Vicerektor og uddannelsesleder

Lars Serup Nordam 89124354

Uddannelsesledere

Mette Madsen 89124367

Henrik Rosleff 89124372

Mona Gadegaard 89124353

Administrationschef

Charlotte Ernst 89124355

Studievejledere

Dorthe Antonsen 89124365

Anders Viborg 89124365

Frederik Schmidt 89124365

Marianne Høgsgaard 89124365

Pedel

2814 2257

Kantinen

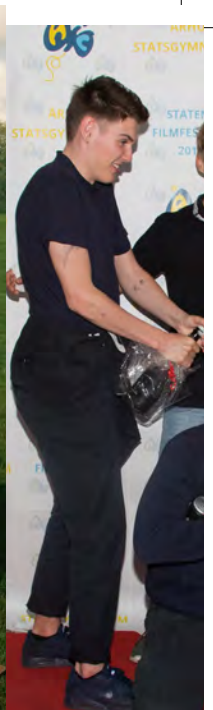
89124380

Skoledagen på ÅSG er 08:00 - 15:00.
Ringetider fremgår af nedenstående.

lektion I	08:00 - 09:30
lektion II	09:45 - 11:15
lektion III	11:45 - 13:15
lektion IV	13:30 - 15:00

Den første onsdag i hver måned er der
månedsmøde i 2. lektion i festsalen.

ÅRETS SKÆVE GANG

VELKOMMEN FRA ELEVRÅDET

Skal du være med i elevrådet?

Elevrådet byder nye såvel som gamle hjerteligt velkommen til et nyt skoleår.

Elevrådet vil gøre alt, hvad vi kan, for sammen med jer at skabe gode faglige og sociale rammer på ÅSG, hvor alle trives og får mest muligt ud af vores tid på gymnasiet.

Elevrådet er alle elevers talerør og din mulighed for at få indflydelse på din egen og alle

andres hverdag her på ÅSG. Vi forventer, at I giver elevrådet gode ideer, feedback, ris, ros og bred opbakning igen i år. Det er altafgørende for, at elevrådet kan præstere og fokusere på nødvendige områder. Hvis du ønsker at arbejde for at gøre ÅSG til det bedste sted at lære og være, kan du sammen med andre ligesindede få lov til dette i elevrådet. Vi kan næsten ikke vente! Og vi glæder os til at modtage dig med åbne arme.

På vegne af elevrådet

Elevrådsbestyrelsen:

Andrea Bonderup 3. c

Benjamin Westh 3. m

Erik Hoffmeyer 2. x

Magnus Pedersen 2. q

Manuela Navarro 3. b

Oscar Nielsen 2. z

Svend Ilsøe 2. y

VELKOMMEN SOM NY ELEV

Efter sommerferien skal du begynde i 1. g her på Århus Statsgymnasium. Vi ser frem til at tage imod dig og de mange andre, som har valgt at tage en studentereksamen her hos os.

At begynde på gymnasiet er ikke bare som at begynde på en ny skole. Du får nye kammerater og nye lærere, men du får også nye fag, du skal lære nye måder at arbejde på, og du bliver i højere og højere grad selv ansvarlig for din uddannelse og din personlige udvikling.

Du har på forhånd tilkendegivet, hvilken studieretning du foretrækker. Det første halve år er imidlertid et grundforløb, hvor alle elever har stort set de samme fag. I december skal du bestemme dig endeligt for, hvilken studieretning du vil

fortsætte i. Dermed beslutter du dig for, hvilke fag du har en særlig interesse for eller vil gøre dig særligt dygtig inden for. Også i studieretningerne vil det dog være sådan, at over halvdelen af fagene er fag, som alle elever skal have uanset valg af studieretning.

Formålet med studenterek-samen er at forberede dig på videregående uddannelse på en sådan måde, at du er klar til selv at gå videre i uddannelses-systemet, når du om tre år forlader Århus Statsgymnasium med et studentereksamensbevis i hånden. Du skal altså videre-udvikle dig fra at være elev til at være studerende. Ud over, at du vil komme til at udvikle dig rent fagligt, vil du opleve, at du også vil udvikle dine evner til at arbejde både selvstændigt og sammen med andre, og at ansvarlighed, kreativitet, kritisk sans og evne til at opsøge viden er noget, der til stadighed skal arbejdes med. Det er ikke altid let, og det er slet ikke noget, der bare kommer af sig selv.

Vi lover at gøre alt, hvad vi kan, for at du kan få et godt gymnasieforløb. Vi anstrenger os hver eneste dag for, at Århus Statsgymnasium bliver ved med

at være et godt sted at lære og et godt sted at være. Og det gør vi sammen med eleverne. Så det er vigtigt, at du også bidrager, at du ligesom lærerne engagerer dig og deltager aktivt i undervisningen, og at du i den udstrækning, du kan, udnytter de mange muligheder, der er for at engagere dig i skolens liv uden for selve undervisningen: elevråd, musik, filmklub, skoleblad, revy, musical, idræt og de mange andre aktiviteter, der arrangeres i løbet af skoleåret. Dertil kommer naturligvis studieturene, skolefesterne og fredagscaféerne, som er med til sammentømre det sociale fællesskab, der også er et vigtigt kendetegn for vores skole.

Jeg ønsker dig velkommen som ny elev. Jeg håber, at du her på Århus Statsgymnasium får tre gode år, som bliver udbytterige for dig, og som du altid vil huske tilbage på med glæde.

Dorte Fristrup
rektor

ÅSG 2015/16 – DE POLITISK-ØKONOMISKE VINDE

Heldigvis er der normalt bred politisk enighed om de faglige retninger, som uddannelser i Danmark skal udvikles i, så selv med et regeringsskifte i midten af 2015 er udsigterne nogenlunde de samme. Der har i 2015 i såvel den afgående som den tiltrædende regering været megen tale om en gymnasiereform. Fokus i debatten har i høj grad ligget på karakterkrav, styrkelse af sprogfag og af de naturvidenskabelige fag, ikke mindst i lyset af at udvikling og produktion nu trækkes tilbage til eller bliver i Danmark, hvor der tidligere var en meget kraftig outsourcing.

Selv om de faglige retninger ikke ændres meget på grund af et regeringsskifte, så må det konstateres, at de økonomiske rammevilkår er ændret med den nye Venstre-regering, og det vil kunne udfordre kvaliteten af undervisningen i gymnasiesektoren i de kommende år. Nok er Danmark stadig et rigt velfærds-

samfund, men væksten er lav i Danmark. Der er desværre store passive formuer, der ikke investeres og derfor ikke bidrager til at styrke beskæftigelsen og dermed øge den offentlige finansiering. Samtidig er det min opfattelse, at fordelingen af offentlige midler har for lidt fokus på investeringer i fremtiden, herunder de midler der går til styrkelse af undervisning af unge.

Som i tidligere år var der grund til stor tilfredshed med elevsøgningen i foråret 2015, og et ekstra hold blev oprettet. De udviklingsmål, som blev opstillet i samarbejdet mellem bestyrelsen og rektor, er stor set alle opfyldt til punkt og prikke. Ikke mindst et meget lavt frafald blandt eleverne er yderst tilfredsstillende og er skabt gennem den tillid og samarbejdskultur, der hersker på ÅSG på trods af dårligere rammevilkår.

Det har været en stor glæde at se, at forpladsen nu er færdig, ligesom den nye idrætshal har taget form. Det er min og bestyrelsens faste overbevisning, at den nødvendige renovering og den nye idrætshal gør ÅSG mere synlig og studiemiljøet endnu bedre samt bidrager til at gøre det til en endnu mere attraktiv arbejdsplads for elever og medarbejderne på ÅSG. De

sidste tiltag vil samlet få ÅSG til at fremstå som et endnu mere attraktivt gymnasium, der også i fremtiden vil tiltrække mange dygtige elever. Det er en stor glæde for bestyrelsen at se, hvorledes de allerede gennemførte renoveringer og tilbygninger har styrket studiemiljøet og bidraget til, at eleverne tilbringer meget tid efter undervisningstid på ÅSG.

Bestyrelsen glæder sig igen i år over den eksterne eksponering af ÅSG, som ledelsen og medarbejdere skaber, ligesom elevers succesfulde deltagelse i faglige konkurrencer er af uvurderlig betydning for ÅSG's omdømme.

Jeg vil på bestyrelsens vegne sige en stor TAK til elever, lærere, administrativt personale og den daglige ledelse på ÅSG for en fantastisk indsats i 2015. Et vel-fungerende arbejde i bestyrelsen er helt afhængigt af jer.

*På vegne af bestyrelsen:
Peder Østergaard*

DIMISSION 2015 - ELEVTALE

Kære forældre, søskende, bedsteforældre, venner, lærere og medstuderende. Så blev det langt om længe den 26. juni 2015. Det er dagen, hvor vi som studenter og studiner sætter vores sidste aftryk på Århus Statsgymnasium. Nu er det vores tur til at sidde i skolens festsal med studenterhuer siddende på hovedet. Det er med andre ord årgang 2012/2015, som melder sin afgang.

Dagen i dag markerer et endepunkt på en rejse, som startede en sommerdag i august for næsten tre år siden. Vi trådte ind på Fenrisvej velvidende om, hvad vi gik ind til, og så alligevel ikke. Vi mødte op med forskellige forestillinger om, hvad tiden på Århus Statsgymnasium ville byde på. Nogle troede, at det ville blive let som ingenting, mens andre havde forberedt sig på at gå i krig med svært læsestof.

Det har været en rejse, som både har budt på grin og gråd. Det har været en rutsjebanetur uden lige, som det tager noget tid at sunde sig over. For hold da op, hvor har vi oplevet og lært meget på kort tid. Vi er ikke kun blevet fagligt dygtige. Vi har også lært en masse om os selv og andre. Men vores gymnasietid har ikke altid været lutter lagkage. Vi har haft gode perioder, hvor vi har haft svært ved at få armene ned, og mindre gode perioder, hvor vi mest af alt har haft lyst til at flygte fra det hele. Vi har knoklet med SRP i to uger, vi har gennemført vores sidste AT-forløb, vi har overlevet fjerde lektion fredag efter fredag, og listen fortsætter. Men som bekendt: hvor der er vilje, er der vej. Det er den drivkraft, der har drevet os frem til, hvor vi står i dag, og det er den, der fortsat skal drive os frem.

Med vores tre år på Århus Statsgymnasium er vi mere end klar til at springe ud i nye, spændende projekter, som venter forude. Det er et spring, vi tager sammen, men vi må samtidig sande, at vi er på vej i forskellige retninger. Nogle søger ind på en videregående uddannelse med det samme, mens andre tager et eller flere sabbatår for at arbejde eller at komme ud og opleve verden. Men før vi tager springet videre, skal vi tage afsked med hverdagen på Århus Statsgymnasium. Vi skal vinke farvel til duften af lune chokoladeboller

og den varme, nybryggede kaffe, som vi har indtaget i litervis de seneste tre år. Det er slut med at undre sig over, om lokale 241 nu ligger i den nye bygning eller ej, og om man åbner skolens døre ved at trække i dem eller at skubbe til dem. Rygerne får ikke længere selskab af Carsten, som forsøger at dirigere dem ned til fortovet. Vi skal ikke have Ludus åben som fast fane og forholde os til den evigt irriterende meddelelse "Din session er afbrudt. Log på igen". Synet af en tom festsal under måneds-møderne skal vi ikke tage en del

af skylden for mere, og Henrik Rosleffs belæring efter hver eneste skriftlige eksamen glemmer vi skam ikke foreløbig. De mange, tunge bøger, som vi har slæbt rundt på, er forhåbentlig nu afleveret og lagt pænt op på hylderne i bogkælderens, så de er klar til at blive udlånt til de nye 1.g elever, som indtager skolen inden længe.

Men fortvivl ej, vi forsvinder ikke fuldstændig. Vi vender tilbage i flok til næste gammel elevfest, hvor I vil blive mindet

om de gode år, I havde med årgang 2012/2015. En årgang, som er præget af mangfoldighed, og som har lært mig, at man ikke nødvendigvis behøver at komme fra et hjem med akademikerforældre for at få en studentereksamen med et godt resultat. På Århus Statsgymnasium er der plads til alle, og vi har bevist, at man på trods af forskelligheder kan samles på tværs af klasser og årgange for at producere flotte musicals, forårs- og efterårskoncenter og ikke mindst årets revy

på vores sidste skoledag. En årgang, som har sat sit præg på livet på Århus Statsgymnasium ved at indgå i beslutningsprocesser med ledelsen og danne udvalg som for eksempel "Hokus Pokus Skrald I Fokus", som ønsker en ren skole. En årgang med gode idéer og tiltag, som de næste årgange kan bygge videre på.

Kære medstuderende: i dag træder vi sammen ud på Fensrisvej som nyudklækkede studenter og studiner. Vi skal ud på

de danske veje i de udsmykkede studentervogne, som venter på os derude, og fejre, at tre hårde, men fantastiske år nu er ovre. Vi skal ud og fejre, at vi er "fuldstændig fri" nu", som det lyder fra det store gymnasiehit på denne tid. Vores rød/hvide huer og store smil skal pynte det danske landskab i den kommende tid, vi går i møde. Vi skal skræle af vores lungers fulde kraft og tage en pause fra computer-skærmene og karaktærræs. Vi skal med andre ord nyde vores

frihed. Vi flyver fra reden, som den klichéfyldte metafor siger, og det er op til os selv at finde ud af, hvad vi gør med vores liv fremover. Skolens lærere og ledelse har guidet os igennem gymnasietiden. De har givet os værktøjer, som har hjulpet os her på stedet, men som vi også i fremtiden kan hive op af vores værktøjskasse, der indeholder alt det, vi har lært i skolens mange undervisningslokaler. En værktøjskasse, som vi ikke skal tage for givet, men derimod sætte

pris på, når vi drager ud i den store, vide verden. Man hører så ofte, at med frihed følger ansvar. Men mon ikke, vi kan håndtere det? Det tror jeg efterhånden, vi er godt og grundigt rustet til. Så lad os tage springet nu. Lige nu og her. Og lige på falderebet: tillykke med huerne og friheden alle sammen - og vi ses ude i den danske sommer.

Lazhan Majid Mustafa, 3z

SKRIVECUP

VINDERNE AF SKOLEFINALEN:

1.
"DEN UBARMHJERTIGE ÅRHUSIANER"
AF ØSTEN, CAHLO, FREDERIK OG PER-NILLE, 1A
2.
"HELT I UHELT"
AF PAULINE OG EMMA, 2W
3.
"DØDE HELTE"
AF ELLEN, 2D

Fem klasser har i år deltaget i SkriveCup, som er en landsdækkende konkurrence i kreativ skrivning og performance af litteratur. Årets tema var "Helte og antihelte", og opgaven bestod i at lave en gendigtning af en kendt tekst fra før år 2000. De fem klasser dystede i første omgang internt i klassen for at afgøre, hvilke to tekster der skulle sendes videre til skolefinalen. Denne blev afholdt fredag d. 8/4, hvor det for alvor blev tydeligt, hvor kreative, sjove, spændende og alvorlige produkter, der var blevet skabt i klasserne. I løbet

af en eftermiddag kom alle 10 skolefinalister på scenen og blev bedømt af publikum på originalitet, faglighed og formidling. Publikums stemmer udpegede de tre bedste indslag, som straks blev belønnet med klapsalver og roser. Førstepladsen gik desuden videre til landsfinalen på Literaturhaus i København. Da denne dato desværre ligger efter den redaktionelle deadline for årsskriftet, må vi vente i spænding på at finde ud af, hvor godt de klarer sig.

Lasse Nielsen

TEATERKONCERT

Selvom jeg ikke vidste, at teaterkoncerten skulle komme til at hedde "Comforting Sounds", så vidste jeg i lang tid, at jeg havde lyst til at tage del i opsætningen af en teaterkoncert i løbet af min tid på Århus Statsgymnasium. I 1.g var jeg solist i årets teaterkoncert og kom hjem og fortalte, at min gymnasietid ville være perfekt, hvis jeg fik lov til at

konstruere sådan en teaterkoncert. Så ideen har ligget og ulmet i, hvad der virker til at være det meste af min gymnasietid.

Men de konkrete ideer begyndte at tage form i 2.g, hvor Jens og jeg var på skiferie sammen. På dette tidspunkt hed teaterkoncerten "Mew-sical", en utrolig plat joke, men starten på en

god ide. Siden den skiferie fik vi fastsat start og slutnummeret – begge af bandet Mew. Men selve ideen til handlingen, de 7 stadier, bruddet og accepten af bruddet og sange, der lå uden for Mews repertoire, kom senere. Jeg tror, ideerne på mange måder udsprang af egne personlige erfaringer, som vi fik støbt sammen til et samlet stykke. Selvom ideerne var der, så var det i lange weekender og lange nætter, at vi fire instruktører fik sammensat det endelige produkt.

Teaterkoncerten kom til at handle om, hvad der sker, efter de romantiske komedier slutter. Det var et forsøg på at beskrive, hvordan bearbejdelsen ser ud, når vi mister noget dybt betydningsfuldt. I dette tilfælde var det kærligheden, der blev mistet. Denne bearbejdelse var inspireret af en psykologisk teori om syv stadier af sorg. Handlingen følger et par, en dreng og en pige, der går hver til sit. Herfra følger vi dem i hver deres møde med de syv stadier, og deres parallelle, men dog varierede handlingsforløb. Det er en kamp i melankoli, der ender med en genforening af de to, der dog ikke bliver til andet end et håndtryk.

Vores sangvalg var på ingen måde tilfældigt, og vi tænkte hele tiden på, hvordan vi kunne illustrere de 7 stadier bedst uden at nedgøre tilskueren. Målet var aldrig som sådan, at alle skulle forstå et defineret budskab med stykket. Vi vidste på forhånd, at det ville være en smule abstrakt, men samtidigt var vi ikke i tvivl om, hvad vi ville have. Det endte med at blive noget, man kunne nyde både musikalsk og som

teater, uden at man behøvede at forstå progressionen i handlingen.

Selvom vi selvfølgelig havde en finger med i spillet, hvad det angår, så er der ingen tvivl om, at stykkets eksemplariske udfoldelse aldrig lå i vores hænder. Om noget var det en magtpræstation af Århus Statsgymnasiums samlede talentmasse. Man var ikke et sekund i tvivl om engagementet, der lå i samtlige elevers præstation. Og dertil kan vi kun være taknemmelige og lettede som instruktører. I øveweekenderne sørgede vi for at lave en nogenlunde struktur, men der var så mange gange, hvor man følte sig overflødig – der var simpelthen ikke brug for at nogen skulle sige, hvad de forskellige hold skulle gøre. Selvstændighed var et nøgleord i den sammenhæng, og mange af de mest geniale påfund, som

teaterkoncerten havde, var de medvirkendes helt egen fortjeneste. Men når det så er sagt, så var det også på baggrund af et massivt forarbejde. I dagene op til weekenderne brugte vi virkelig meget energi på at lave planer, få styr på tropperne, lave status, revidere planerne osv., osv. I den forbindelse bliver det også en lettelse, når det hele så flasker sig. Og måske også en skuffelse, når det hele så er overstået så hurtigt. Med kun 3 forestillinger er hver forestilling speciel. Men det vil altid være svært at se et projekt, der praktisk talt har været undervejs i 2 år, forsvinde på 2 dage. Men det er også noget af det smukke ved det. Stod det til os, så kunne vi godt lige ha' vist teaterkoncerten 5-20 gange mere.

Måske hænger det også sammen med det, man bygger op sammen. Man kan tro, at det er produktet, der er det endelige mål. Men vi opdagede hurtigt, at det mest værdifulde i den sammenhæng er at skabe en platform på tværs af årgange og klasser, hvor man pludselig bliver forenet i processen. Sådan var det denne gang, og sådan var det også dengang i 1.g. For man ved af det, har man et afsindigt stærkt netværk på hele skolen.

Det er det eneste rigtige springbræt til en ordentlig teaterkoncert. Heldigvis var det om noget et fundament, vi havde. Den begejstring, der gennemsyrede hele holdet, da første gennemspilning var færdig – den entusiasme og gensidige respekt, der var gennemgående for hele stykket – ikke mindst de utrolige følelser, der lige pludselig bliver visuelt og auditivt repræsenteret, var fuldstændig uvurderlig. Da vi så den færdige forestilling, var vi alle fire efterladt med en ubeskrivelig følelse – surrealistisk at se de 2 år manifestere sig på scenen. Fra at have været så stressede og opspændte gik det op for os, at vi bare kunne nyde forestillingen. Og når man når dertil, er det en kæmpe følelse og en utrolig stolthed. Ikke kun på vores vegne, men på hele holdets. Jeg kan sige fuldstændig ærligt, at det er noget af det sjoveste og mest medrivende, jeg nogensinde har prøvet. Og jeg er sikker på, at jeg taler på hele holdets vegne, når jeg siger, at det er noget, som jeg aldrig ville være foruden, når jeg kigger tilbage på min gymnasietid.

Mikkel Werling, 3a

2D I DUBLIN

Den 13-18. marts 2016 var vi, Bertram, Aksel, Amanda og Sara samt resten af 2.d, på studietur til Dublin i Irland. Derudover var vi også på en dagstur til Belfast. I ugerne op til turen havde undervisningen stået på et AT-forløb om Karen Blixen og forskellige litterære metoder, som vi skulle stifte bekendtskab med, da målet var at planlægge undervisning til elever på den katolske drengeskole Clonkeen College.

Da vi ankom til Clonkeen College mandag morgen, var den forventningsfulde atmosfære ikke til at tage fejl af. Skolens ydre mindede på mange måder om et fængsel med store porte og grå mure. De første irske elever mødte os med kuglerunde øjne og pegende fingre, hvilket var meget overraskende for os. Skolen bestod udelukkende af drengeelever i forskellige alders-

grupper, og det blev hurtigt klart for os, især pigerne, at vi var usædvanlige gæster. Kontrasten mellem de flittige irere iført skoleuniform og os trætte danskere - som måske havde drukket en øl for meget dagen før og var iført hvad vi selv havde lyst til - blev meget klar, da vi trådte ind i skolens gymnastiksal til kaffe og kage.

Den umiddelbare akavethed blev opløst ved nogle små ice-breakers, som vi skulle lave i grupper. Derefter fik vi fornøjelsen af at blive undervist i gælisk af de irske elever, og på trods af sprogets vanskelighed formåede vi til sidst at lære basale ord og vendinger. Efter et lille frikvarter blev vi delt i to, hvor halvdelen skulle ud og se James Joyce Tower, og den anden halvdel skulle blive på skolen. Her kom Blixen ind i billedet, og vi skulle undervise irerne i den verdensberømte

danske forfatter. Udgangspunktet var Blixens fortælling "Livets veje", som vi hjemmefra havde analyseret, fortolket og formidlet, så vi kunne videregive vores viden til de irske elever. Det var tydeligt, at irerne var vant til klassiske undervisningsmetoder, og da vi introducerede dem til undervisningsformater som walk-and-talk og Kahoot, var der ingen tvivl om, at dette lå langt fra deres hverdag. Vi oplevede altså endnu en kontrast med de irske elever, som kun blev tydeligere og tydeligere for os i de dage, vi tilbragte sammen med dem.

Forskelligheden ser vi som positiv, da det førte til nysgerrighed og interesse for hinandens liv. Dette førte meget naturligt til en udveksling af informationer om vores forskellige måder at leve på både indenfor og udenfor undervisningssammenhæng.

Det blev dermed ofte kontrasten, som lagde grunden for de bekendtskaber og samtaler, der opstod. Det virkede i høj grad til, at både irere og danskere fik et stort socialt og fagligt udbytte ud af samarbejdet.

Det sociale og faglige blev også vægtet meget om tirsdagen, hvor vi i grupper blev vist rundt i byen af irerne. Her viste de os alt fra posthuset, der blev beskudt under Påskeoprøret i 1916, til parlamentet og pubs. Denne udflugt var en god mulighed for os til at se Dublin på en ny måde. Med de lokales historier og tryghed i byen fik vi et helt nyt perspektiv på bylivet - langt fra den turistagtige måde, vi ellers bevægede os rundt på. Oplevel-

sen af at vandre forvildet rundt i gaderne med kort, man ikke forstår, på en håbløs jagt efter en autentisk irsk pub er en ganske anden end den at sidde på trapperne ved det kæmpe store Trinity College og snakke om livet i Dublin med irerne selv.

Disse udflugter tjente også et andet formål. Vi havde nemlig i grupper hjemmefra forberedt interviewspørgsmål til irerne. Det betød, at vi kunne involveres endnu mere i irsk kultur, og forskellighederne blev nu endnu klarere. Vi lærte blandt andet om, hvad politik betyder for Irlands unge, og hvordan den almindelige irer opfatter verdens problemer. Her var særligt flygtningekrisen interessant at

snakke om. For som nogle af de irske drenge sagde: "Vi er jo selv et flygtningefolk". Irerne åbnede vores øjne for, hvad et lands historie egentlig kan betyde. Alle de steder, hvor der var forskel på vores kulturer, ledte det tilbage til den irske historie, og hvor meget den betyder for dem.

Alt i alt har vores møde med irerne altså forøget vores faglige og ikke mindst sociale udbytte af studieturen. Det er en helt særlig oplevelse at skabe bekendtskaber i en anden kultur og på et fremmedsprog. Det var en ganske anden oplevelse, end hvis vi ikke havde mødt drengene fra Clonkeen Collage.

*Amanda, Sara Sofie,
Aksel og Bertram, 2d*

TEMADAGEN 2016

Ved dette års temadag havde vi i tankerne at lave en dag fuld af konkurrencer, og der skulle selvfølgelig være nogle regler. For det første var der konkurrencer, hvor man vandt et vist antal point alt efter, hvilken plads man kom på – kun taberne fik 0 point. Derudover var det muligt at 'gamble' med sine ny-vundne point hos den lærer, man var hos. Det var ikke til at vide, hvad man skulle dyste i ved denne gamling, så det var svært at vide, hvordan det ville ende. Den sidste og afgørende spilleregul var, at der var bomber med i spillet. I første runde var det lærerne, der havde bom-berne. Da der kom et hold, som tabte den første dyst, fik de bomben. Resten af dagen var disse 5 bomber i spil, og man overdrogede dem til taberne i den kommende dyst. På diverse tidspunkter af dagen sprang disse bomber, og holdet, som havde bomben mistede point. På den måde var det langt fra kun konkurrencerne, der afgjorde, hvor mange point, man endte med som hold. Til

sidst var finalen, der foregik i festsalen og bestod i 'kyllinge-curling' – curling med frosne kyllinger som sten. Vi havde som temadagsgruppe forhandlet om præmien, hvilket endte med, at vinderholdet ville få middag i kantinen dagen efter. Det var dog ikke kun maden, men også et fint opdækket bord, hvor vores vicerector, Lars Nordam, agerede tjener.

Det bedste ved dagen var, at grupperne var inddelt i alfabetisk rækkefølge. Vi var med andre ord sammen med folk fra både forskellige årgange og klasser, men fik et sammenhold pga. vores navne. Det er en dag, hvor man får nye venner. Temadagen er den sjoveste og mest anderledes dag om året, fordi man får lov til at samles på tværs af klasser, årgange og interesser og laver noget, der ikke handler om den næste aflevering eller lektierne til i overmorgen. Temadagen er en af de ting, der gør ÅSG til så socialt et gymnasium.

Agnete, 3a

ÅRETS JULESTIL

jeg træder ud af døren
og træder ind i vinterens svalhed
og den rammer som en knytneve
hen mod stoppestedet forestiller jeg mig hvordan DK
i nattens løb
har erhvervet sig en minkpels i form af sylespidse istapper
hvorunder et lag spejlglat stykke asfalt
har forvandlet byrummet til et livsfarligt forum at færdes i
hvilket i mellemtiden har problematiseret min sædvanlige cykeltur
som jeg nødvendigvis ser som et must
for at starte op
for at være frisk nok til morgenlektionen
hvilket jeg ikke kan nu, hvortil jeg tænker
at jeg ikke ved hvad jeg tænker
hvilket jeg betragter endnu engang
med en vis coolness
ligesom i en filmscene fra bladerunner
hvor Replikanten på uanfægtet vis
siger noget i retning af "lost like tears in rain"
hvilket jeg gerne vil flette ind i en samf-opgave
omhandlende Lars Løkkes finanslov
men som nok bliver for højtflyvende
i forhold til krav om opbygning og udformning
og så får jeg helt irriterende meget lyst til at forsvinde fra kulden
og køre i en sort, spejlblank jaguar
med læderbetrukket interiør
fordi tanken om at stå i en vakuumpakket bus
ved siden af ildelugtende bodega-bent samt dem
fra gym jeg ikke helt kender
men som jeg alligevel ved hvem er
fordi jeg har rekonosceret deres facebook og instagram
gør det hele lidt mindre køligt
fordi virkeligheden synes en anden
og dette gør
at jeg får helt uophørlig meget lyst
til at høre kanye west, young thug
eller nok nærmere Gucci mane
fordi han rapper om at han kun tænker på sig selv
hvilket jeg på denne mandag morgen sagtens kan associere mig med
fordi jeg så har lettere ved
at tænke mig selv ind i en kontekst
hvor jeg agerer hovedpersonen i en musikvideo i ægte gangsterstil
med mig på bagsædet i en limousine
omgivet af karikerede kvinder med virkelig absurd dyre champagner i hænderne
hvilket jeg godt kunne tænke mig at se som kulminationen
på en halvkedelig bytur
men som nok bare er og bliver forestillingen om idealet
rettere sagt essensen af at gå i byen
mens jeg går i skole
i december måned
som egentlig er en god måned

og vinteren er i det hele taget en god årstid
 men synonym med en utroligt overeksponeret floskel
 om tidens behov for at negligere mit og andres behov
 for forbrugerisme
 hvilket jeg ikke er fan af
 fordi jeg er hipster
 og fordi jeg faktisk elsker at få ting
 sådan exceptionelt meget
 og ikke give tilbage
 i hvert fald ikke proportionelt
 og jeg er i virkeligheden træt af at skulle prøve på at tilpasse mine holdninger
 til et lidt mere "passende" udsagn
 eller blot forsøge at tilgå det ved at downloade
 mine forældres instrukser om vigtigheden af omtanken for det større perspektiv
 så det er indøvet til bevidstløshed
 men nej
 denne jul vil jeg pakke hver en gave op
 med lige store begejstring
 og måske slutte af med at snapchatte alle mine gaver
 så min virtuelle omgangskreds kan se det
 fordi jeg så vil kunne opdatere dig om min ophøjethed
 og sige
 at jeg lever
 og glæder mig til din bekræftelse
 så jeg ved hvordan mine fremtidsudsigter tager sig ud

Johannes Bering Liisberg, 2d

Udtalelse fra juryen:

Digt af Johannes Bering Liisberg
 Det navnløse digt starter in medias
 res, og derfra er man fastholdt i et
 sprudlende, fabulerende, diskur-
 sivt kontinuum, i et komma- og
 punktumfrit miljø, i en stream of
 consciousness, der tager læseren med
 på en hæsblæsende færd gennem en
 gymnasieelevs betragtninger, bekym-
 ringe og begejstringer en sneklædt

mandag morgen.
 Der springes med ubesværet elegance
 fra Blade Runner til finansloven, fra
 ét fagområde til et andet, der ironi-
 seres over, hvordan Snapchat afgør
 ens fremtidsudsigter, og hvordan
 man lige kan tjekke dém fra gym ud,
 som man ikke helt kender, på deres
 Facebook og Instagram.
 Sproget er fuldt af overskud, refe-
 rencerne sjove, men digtet giver også
 plads til eftertænkksomheden: "og

vinteren er i det hele taget en god
 årstid / men synonym med en utroligt
 overeksponeret floskel / om tidens
 behov for at negligere mit og andres
 behov / for forbrugerisme"
 Digtet slutter: "og glæder mig til
 din bekræftelse / så jeg ved hvordan
 mine fremtidsudsigter tager sig ud".
 Umiddelbart rigtig gode, skal det lyde
 herfra.

FLYTTEMAND - KUNSTHISTORIKER - RENGØRINGSASSISTENT - KURATOR

"Blandet landhandel" var første tanke, da grafikken var sorteret. En af bunnerne indeholdt alt fra offset tryk af ukendt kunstner, uden titel, uden år til original grafik af nogle af Danmarks fremmeste grafikere. Eneste fællesnævner: sort/hvid og manglende evne til selvstændigt liv.

"De må læne sig op ad hinanden med et enkelt farveindslag i hvert panel" - hvorefter 45 billeder blev sendt afsted til indramning hos Bogø Design. Ved skoleårets slutning 2015 var panelerne på plads på nordgang. Nu venter de på en billedkunst lærer, der med en sugekop vil tage de tomme rammer ud og indsætte et skiftende udvalg af sort/hvide eleverbejder. Blandet landhandel - med originale værker fra ÅSG.

"Kunne du tænke dig at registrere og ny-ophænge kunsten på Århus Statsgymnasium?", spurgte rektor. "Spændende!" tænkte jeg - og spændende har det været. Det har også været hyggeligt og hundekoldt, sjovt og snavset, alsidigt og ansvarsfuldt.

Al udsmykning var fjernet og opmagasineret i forbindelse med renovering af den ældste del af skolen. Tomme vægge i klasserum, kontorer og mødelokaler. Alt var hvidt og uden oplevelse. Det modsatte gjorde sig gældende i det sorte hul i kælderen, hvor de fleste billeder var stuvet ind sammen med græsslåmaskiner og kasserede

møbler. Bildæk, vin og udfasede overhead projektorer. Borde, stole, og så det løse. Masser af oplevelse!

Dagslys? Nej. Varme? Nej. Hensigtsmæssigt opbevaring af kunst? Nej. Snavs, kulde og dårligt lys? Ja. På med skiundertøjet og overfrakken og frem med tommestokken til opmåling og registrering af knap 500 værker med uvurderlig hjælp fra ansatte ved ÅSG. Koldt, men hyggeligt. Meget hyggeligt!

Når man betænker, at kælderummet samtidig er et "arbejdende" depot, hvor stole, borde, garderobestativer, bøjler og meget mere skal manøvreres

frem og tilbage i takt med skolens rytme, får man et indtryk af opbevaringsforholdene. Serigrafi og cement - hidtil uset kombination. Handsker for at undgå den værste snavs og skåret glas, klude og glasrens til rengøring af de billeder, der skal hænges op.

Knap 40 lokaler, gangarealer og en tidligere pedelbolig. Hvordan prioriterer man? Hvilke kriterier skal man gå frem efter? De lokaler, der er tilgængelige for offentligheden og dermed viser skolens ansigt udadtil, må nødvendigvis stå foran et mindre brugt lokale i et fjernt hjørne, og når udgangspunktet viser sig at være en ujævn samling af skiftende præferencer, kan det til

1.1		1.2			1.3	1.4	1.6		1.7	
					1.5					
1.8		1.9	1.10	1.11			1.16	1.17	1.19	
		1.12		1.13			1.14	1.15		1.18

1.1 Tage Stentoft (1924 - 2005), Uden titel. 1966. Radering 33/112. Reg. nr. 126

1.2 Niels Østergaard (1924 - 1974), Uden titel. Uden år. Litografi 165/200. Reg. nr. 342

1.5 Axel Salto (1889 - 1961), Såret Dyr. Uden år. Litografi 252/260. Reg. nr. 125

1.6 Ukendt kunstner (), Uden titel. 1968. Tegning. Reg. nr. 127

1.7 Preben Wölck (Madsen) (1925 - 2000), Arbejdere. 1960. Træsnit 42/210. Reg. nr. 131

1.8 Poul Ekelund (1921 - 1976), Siddende kvinde. 1964. Litografi 69/210. Reg. nr. 130

1.10 Preben Wölck (Madsen), (1925 - 2000), Uden titel. Uden år. Linoleumssnit. Eget tryk, ikke nummereret. Reg. nr. 459

1.12 Erik Heide (1934 -), Irish Wolfhound: "Arnold av Kroodden". 1967. Linoleumssnit. Eget tryk, ikke nummereret. Reg. nr. 451

1.13 Poul Sørensen (1931 -), Uden titel. 1966. Linoleumssnit 6/10. Reg. nr. 140

1.14 Ukendt kunstner (), Uden titel. 1980. Radering 174/500. Reg. nr. 460

1.15 Knud Weinert (1936 -), Ved havet. 1964. Aquatinte. Eget tryk nr. 1. Reg. nr. 169

1.16 Mogens Zieler (1905 - 1983), Moment af fugleballet. 1971. Grafisk tryk efter linoleumssnit fra grafikmappe fra U-landsfonden af 1962. Denne startede som et undervisningsprojekt på ÅSG, iværksat af lektor Karl Henry Skott (1922-2015) og dennes hustru, Ruth Skott. Fonden voksede til en omfattende græsrodsbevægelse, støttet af bl.a. Danida, med det formål at iværksætte udviklingsprojekter i ulandene og til formidling og kulturelt samspil landene imellem. ÅSG stillede kælderlokaler til rådighed til lagerbrug. Fonden opløstes 2002.

Gave Fra U-landsfonden af 1962. Reg. nr. 48

1.18 Gunnar Møller (1946 - 1991), Uden titel. 1965. Linoleumssnit 5/8. Reg. nr. 139b

1.19 Aage Sikker Hansen (1897 - 1955), Piberygende bondemand til hest. Uden år. Plakat. Reg. nr. 132

sidst blive svært at finde en sammenhængende "klump", der kan fylde et lokale. Af samme grund må den oprindelige ide med at lave en kunsthistorisk tidslinje gennem klasserummene afgå ved en stille død, og hvert klasserum må i stedet fremstå som sin egen boble.

Vægfladerne er store - de fleste billeder er små og vil opfattes som forkoledede prikker, hvis de hænges op som selvstændige enheder. Altså må alle sort/hvide billeder sættes sammen til 3 store paneler, hvor tryk af mindre interesse blandes med original grafik af højeste karat.

Bogø Design, der har stået for indramningen, har på genial vis indbygget en mulighed for skiftende udstillinger i panelerne: De tomme felter, der nødvendigvis må opstå for at få puslespillet til at gå op, er udformet som skifterammer og sat fast med velcro. De kan tages ud med en

2.1	2.2	2.3		2.4	2.5	2.6		2.7
				2.14				2.20
2.8	2.9	2.10	2.11	2.15		2.17	2.19	2.21
		2.12	2.13			2.18		

2.1 Ukendt kunstner (), Uden titel. Uden år. Litografi 9/60. Reg. nr. 141

2.2 Markan Christensen (1927 - 2014), Uden titel. 1969. Træsnit 6/20. Reg. nr. 192

2.3 Henry Heerup (1907 - 1993), BallonOpstigning. 1963. Linoleumssnit. Reg. nr. 181

2.4 Poul Sørensen (1931 -), Uden titel. 1969. Træsnit. Eget tryk. Reg. nr. 458

2.5 Palle Nielsen (1920 - 2000), Uden titel. 1985. Linoleumssnit 710/900. Reg. nr. 452

2.6 Olivia Holm Møller (1875 - 1970), Uden titel. Uden år. Træsnit. Reg. nr. 184

2.7 Jørgen Stenberg Basse (1931 -), Uden titel. 1966. Aquatinte. Eget tryk nr. 2. Reg. nr. 170

2.8 Niels Sylvest (1938 - 2008), Uden titel. 1968. Aquatinte 3/10. Reg. nr. 183

2.9 Olivia Holm-Møller (1875 - 1970), Høstlandskab. Uden år. Træsnit. Reg. nr. 122

2.11 Bo Bonfils (1941 -), Rosenborg Slot. 1982. Radering 366/800. Reg. nr. 157

2.12 Marcel Rasmussen (1913 - 1964), Kegle og kugler. 1966. Grafisk tryk efter linoleumssnit. Del af grafikmappe med 6 blade, trykt i 5.000 eksemplarer. Reg. nr. 354

2.13 Preben Wölck (Madsen), (1925 - 2000), Uden titel. 1956 eller før. Træsnit. Eget tryk. Anvendt som titelblad på tidsskriftet Hvedekorn, nr. 1, 30. årgang 1956. Reg. nr. 467

2.14 Ukendt kunstner (), ELEVFEJST. FENRIS. 1961. Tegning, farvelagt. Reg. nr. 114

2.15 Gunnar Møller (1946 - 1991), Uden titel. 1965. Linoleumssnit 8/15. Reg. nr. 139a

2.16 Ukendt kunstner (), Uden titel. Uden år. Grafisk tryk efter træsnit. Reg. nr. 361

2.17 C. Wieringa (?) (), Bergynhol, Breda. Uden år. Radering 106/250. Reg. nr. 465

2.18 Ukendt kunstner FKH (), Uden titel. Uden år. Tegning. Oliedridt på papir. Reg. nr. 123

2.20 Inge Panum (?) (), Bosphorus-Istanbul. 1973. Aquatinte, eget tryk 1/19. Reg. nr. 173

2.21 Svend Wiig Hansen (1922 - 1997), Uden titel. 1966. Grafisk tryk efter litografi. Del af grafikmappe med 6 blade, trykt i et oplag på 5.000 eksemplarer. Reg. nr. 462

sugekop og er oplagte udstillingsmontrer for billedkunst holdenes arbejde med sort/hvid.

Desuden er det et stort ansvar

at bestemme udsmykningen på et kontor. Den medarbejder, der befolker kontoret, bør have en vis indflydelse, men er der fire medarbejdere, kan der sagtens

være fire meninger. Så det kan være svært at gøre alle tilfredse.

3.1	3.2		3.5	3.6		3.9	3.10	
	3.3	3.4		3.7	3.8		3.16	3.17
3.11	3.12		3.13	3.14		3.15	3.18	

3.1 Jane Muus (1919 - 2007), Piazza Coppelle. 1962. Træsnit. Eget tryk. Reg. nr. 182

3.2 Mogens Kølckjær (1941 - 2015), Uden titel. Uden år. Tryk efter træsnit fra grafikmappe fra U-landsfonden af 1962. Denne startede som et undervisningsprojekt på ÅSG, iværksat af lektor Karl Henry Skott (1922-2015) og dennes hustru, Ruth Skott. Fonden voksede til en omfattende græsrodsbevægelse, støttet af bl.a. Danida, med det formål at iværksætte udviklingsprojekter i ulandene og til formidling og kulturelt samspil landene imellem. ÅSG stillede kælderlokaler til rådighed til lagerbrug. Fonden opløstes 2002.

Gave fra U-landsfonden af 1962. Reg. nr. 457

Ca. 300 værker har fundet vej til skolens vægge. Mange af dem ny-indrammede, alle sammen vaskede og vandondulerede. På forunderlig vis kommer der

3.5 Ukendt kunstner (), Uden titel. Uden år. Litografi 36/75. Reg. nr. 135

3.6 Hakon Lund Jensen (1950 -), Uden titel. 1978. Linoleumssnit 202/500. Reg. nr. 47

3.9 Asta Ring Schultz (1895 - 1978), Venedig, Opus 164. 1951. Træsnit. Reg. nr. 270

3.10 Svend Wiig Hansen (1922 - 1997), Ridt. Ca. 1970. Grafisk tryk efter linoleumssnit. Tryk fra grafikmappe fra U-landsfonden af 1962 (se 3.2). Gave fra U-landsfonden af 1962. Reg. nr. 464

3.11 Mogens Andersen (1916 - 2003), Uden titel. 1967. Grafisk tryk efter farvelitografi. Værket er lavet til Firenze-mappen fra 1967. Mappen blev

stadig interessante billeder ud af revner og sprækker i skolen. De skal fotograferes, registreres, rengøres og hænges op, hvorfor der fortsat files med justeringer

lavet til Firenzehjælpen efter den store oversvømmelse i 1966, hvor mange kunstværker blev beskadiget. De nordiske lande vedtog at lave en indsamlings til hjælp for restaurering og genetablering af de beskadigede værker. Mappen er trykt i 10.000 eksemplarer. Reg. nr. 356

3.12 Jane Muus (1919 - 2007), På udstilling. Før 1965. Træsnit. Eget tryk. Reg. nr. 456

3.13 Palle Nielsen (1920 - 2000), Billede uden titel (Opus 490). Ca. 1970. Grafisk tryk efter linoleumssnit. Tryk fra grafikmappe fra U-landsfonden af 1962 (se 3.2). Gave fra U-landsfonden af 1962. Reg. nr. 463

3.14 Frank Rubin (1918 - 1990), Knus Kykloperne. 1971. Grafisk tryk efter zinkografi. Tryk fra grafikmappe fra U-landsfonden af 1962 (se 3.2). Gave fra U-landsfonden af 1962. Reg. nr. 466

3.15 Inge Rasmussen (1936 - 2009), Uden titel. 1969. Linoleumssnit. Reg. nr. 193

3.18 Lars Kruse (), Uden titel. 1966. Linoleumssnit 1/25. Reg. nr. 124

af registrant og oplysningskort Spændende!

Mette Erlandsson

THE ÅRHUS STATSGYMNASIUM – LYCÉE LOUIS LAPICQUE D'EPINAL PARTNERSHIP AN INTERNATIONAL EXPERIENCE

This partnership was born from the idea that international school partnerships were the best way to initiate long-term relationships between teachers and students from various countries. Our partnership started in 2013 and has not ceased to improve in quality since then.

This is due to the open-mindedness and the mutual trust of the participants but also because of the common interests of both schools. It quickly became obvious that both our schools could greatly benefit from such an experience.

For it is not simply a school or teacher exchange but also a human experience. Even though we share a similar European background, all the more since Europe became a Union, our traditions, languages, customs, etc. differ. This initiative became the perfect way to bridge the gaps between our cultures.

In Denmark, we have taken immense pleasure in discovering the cities, Copenhagen and Aarhus, the daily life of former Danish generations when visiting Den Gamle By in Aarhus, and

Danish history in such museums as the ARoS Kunstmuseum or the Moesgård Museum, also in Aarhus.

Experiencing the Danish school system was also of great significance for us as it differs quite a lot from the French one. As teachers we have been able to compare our own practices to those of our Danish colleagues and speak about the differences from France, not only in terms of pedagogy but also in terms of public, and the students have become aware that this is a life-changing experience they will benefit from in terms of autonomy and improving their language skills.

This kind of partnership has also given our students the opportunity to become acquainted with the Danish way of life by spending much time with their partners' families and experiencing Danish everyday life, tasting typical food and enjoying the typical Danish "hygge"!

Needless to say, the opposite has been just as true. The Danish students have also experienced the typical French way of life.

Epinal is smaller than Aarhus, but it still gives valuable insight into the life of a French 16- or 17-year-old student. The cities in close proximity to Epinal, such as Strasbourg, Nancy or Metz, surrounded by a gorgeous mountainous landscape, provide plenty of possibilities to discover the country and its traditions.

Our Lycée has been driven by international motivations for a few years now and intends to carry on thanks to the success of our Danish partnership. We would like to express our gratitude towards the people who have made it all possible, Mrs Fristrup, Mr Rosleff, Mrs Brandt Gadegaard, Mr Jeppesen, Mrs Bräuner and all the other teachers who have welcomed us in their classes and shared unforgettable moments whether at the school or in their homes. Our internationally-minded headmaster naturally joins us in these thanks. Mange tak og vi ses!

*Nathalie Flon, Johann Laubacher
and Gilles Malpertu
teachers at the
Lycée Louis Lapicque in Epinal*

AERODYNAMIK, 3D PRINT OG "EN GOD SAG"

55 elever er i indeværende skoleår omfattet af forsøg med design, dels som kunstnerisk grundfag på c-niveau i 1g, dels som studieretningsfag på B-niveau sammen med matematik og fysik på A-niveau.

Det centrale mål er at give elever mulighed for at vælge en naturvidenskabelig studieretning, som har et særligt innovativt og kreativt islæt samtidig med, at studieretningen er med til at tone naturvidenskabeligheden i nye anvendelsesorienterede retninger.

Det har blandt andet udmøntet sig i studieretningsopgaver med Fysik A og Design B med emnet Aerodynamik og Tesla model S. Selvom udviklingen inden for elbiler er nået rigtigt langt, er batterikapaciteten nemlig stadig et problem for bilernes rækkevidde. Derfor er det vigtigt for producenterne af elbiler at optimere nyttevirkningen, fx ved at gøre bilen så aerodynamisk som muligt og derved mindske luftmodstanden. Samtidig er det

afgørende, at bilen lever op til forbrugerens krav om æstetik. Hvorvidt dette lykkes for flag-skibet inden for elbiler, Tesla, har elever i studieretningen i 2x undersøgt.

Et andet virkelighedsnært emne, designholdet har arbejdet med i, er Tiny House-bevægelsen, der er opstået i kølvandet på den økonomiske krise i 2008. Ud fra et grundlæggende princip om less is more skabes små, økonomisk og økologisk bæredygtige boliger. Et tiny house på maksimalt 37 kvadratmeter er mindre ressourcekrævende, fylder mindre, koster mindre, men giver mere plads til frihed og fællesskab - en alsidig opgave for designeren.

Hvordan bliver man set og hørt i det offentlige rum, når man som fx velgørenhedsorganisation vil reklamere for "en god sag"? Det fik både design B og 3g design c eleverne lært i praksis på en døgnworkshop med professionelle grafiske designere på Den Skandinaviske Designhøj-

skole. Samtidig fik eleverne også smagt lidt på højskolelivet.

Design er et ideudviklende og procesorienteret fag, hvor praktiske metoder og redskaber til visualisering af ideerne er uhyre vigtig. Det tager tid at blive nogenlunde fortrolig med nye redskaber. Tid, som vi heldigvis har på B-niveau, og flamingoskærer, formplast og ikke mindst 3D printer kom i brug til fremstilling af fine 3D modeller af sidde møbler, ergonomisk tilpasset kroppen.

Vi har desværre ikke fået mulighed for at fortsætte forsøgene med design, sandsynligvis på grund af den forestående gymnasiereform. Men de elever, der i forsøget har design som kunstnerisk grundfag, kan vælge at opgradere deres c-niveau til B i 3g, ligesom der fortsat vil være design c som frit valgfag.

Janne Yde

SKOLEFESTEN

BRUG KUNSTEN SOM TALERØR FOR DET MAN IKKE SIGER HØJT

10 liter kalveblod

10 kg smeltet fedt

25 kg kridtpulver

100 meter ubleget ostelærred

135 helark sulfitkardus

135 posere jord

Det var råvarerne til de workshops, som performance-kunstneren Lilibeth Cuenca Rasmussen udfordrede skolens 135 billedkunstelever med i sin første uge som huskunstner på

Statsgymnasiet. En mandag morgen i oktober mødte 58 1g- elever med billedkunst som kunstnerisk grundfag til første lektion. Med sig havde de lektionen: En pose jord fra et sted, de havde et tilhørsforhold til. Hvad den skulle bruges til, vidste de ikke. Men Lilibeth havde et tema: Det kropslige - performance der efterlader spor og symboler. Og en plan: Pensler og andre redskaber var tabu - der skulle arbejdes med krop og materialer i direkte kontakt, fingrene ned i kalveblod, jord og fedt, de bare fødder i kridt

rørt op med vand! Kunst med kroppens spor på ostelærred, sulfitkardus, græs og cement. Christina (1w) fortæller: "Da jeg så, at vi skulle arbejde med blod, var det første, jeg gjorde, at tage et billede med blod på hænderne og sende til min far. Jeg synes, det var vildt fedt."

Da ugen var omme, havde 6 billedkunsthold (1gbk1 og 1gbk2, 1c, 2c, 3c og 3m) produceret performance, videoer og værker til en fælles udstilling i trapperummet.

Hvad meningen var? Dogukan (1w) forklarer:

“Formålet med dette forløb var at lave værker med kroppen, specielt hænderne og fødderne. Og føle hvordan det er at have anderledes, specielle materialer i hænderne og generelt kontakt

med kroppen. Det er en rimelig utraditionel og anderledes, men spændende arbejdsmåde, som rækker udover det sædvanlige. Det var ret udfordrende at anvende forskellige dele af kroppen for at lave kunst”.

Den næste uges workshop tog

udgangspunkt i Lilibeths oplæg om køn i samtidskunsten. Nu skulle der arbejdes med debat-skabende kunst, hvor sproget og kroppen var redskaber til at udtrykke et budskab.

Line (1z) skriver om sin gruppes arbejde med temaet:

“I vores videoperformance malede vi på vores kroppe: “Er jeg køn nok?”. Dette gjorde vi for at sætte problemstillingen omkring identitet på spidsen: Er jeg god nok, som jeg er? Er jeg feminin nok? Skal jeg være mere mandig?”

Johan (1u) supplerer: “Vi har arbejdet meget med køn og identitet, som er emner, der betyder utrolig meget for mange personer. Jeg har lært om begrebet performancekunst, som jeg før forløbet intet kendte til.

Jeg ved nu, at det er en stærk måde at udtrykke sig på, og at performancekunst inddrager beskueren på en helt anden måde, end jeg havde forestillet mig.”

Tredje og sidste uge blev afsluttet med en fælles performance foran AROs med alle billedkunstelever, der med sortklædte kroppe dannede symboler for mand og kvinde og lod dem fusionere for til sidst at opløses.

Ida (1w) sammenfatter hus-

kunstnerforløbets temaer køn, samtidskunst og performancekunst således: “Vi har arbejdet med jord, blod og kridt. Det er alle naturlige materialer og kan derfor forbindes med familie og slægt, synes jeg. Fx kan jord forbindes med, at man vokser op på noget jord og har et forhold til en grund, et hus, og man vil altid føle sig godt tilpas der. Vi har arbejdet med videoer og billeder, som vi selv har filmet og taget. Vi har også lavet den store fælles performancekunst, som jeg synes var utrolig spændende,

da det har en del symbolik ved, at performancen danner et pigetegn og et drengetegn; de smelter sammen, og jeg kan både forbinde det med transseksuelle, ligestilling, og at man ikke burde gøre forskel på, om man er mand eller kvinde. Derfor smelter tegnene sammen og skaber et fællesskab.”

Det er Huskunstnerordningen under Statens Kunstfond, der med en delvis finansiering har gjort det 3 uger lange møde mellem kunstner og elever

muligt. Billedkunst har været det naturlige udgangspunkt, men perspektivet er også gået på tværs af faglige grænser, da Lilibeth Cuenca Rasmussens arbejdsmetode i sit væsen er grænsebrydende og innovativ. Hun arbejder i sin egen kunst med performance, der har eksistentielt og socialt vedkommende temaer, der interesserer gymnasieeleverne dybt og kan være med til at danne dem som engagerede og reflekterede mennesker. Udover de 6 billedkunsthold har andre fag som

historie, dansk, engelsk og naturgeografi brugt Lilibeth, og alle har mødt hende til månedsmøde og i forhallen kunnet se et af hendes kunstværker blive til.

Samarbejdet mellem skolen og Lilibeth Cuenca Rasmussen har på alle måder virket befordrende og frugtbart på skolens kreative og innovative miljø gennem den tætte kontakt mellem kunstneren og eleverne.

Bonnie Bay Andersen og
Janne Yde

Det bedste ved at skabe er at lære

Kære alle på ÅSG.

Tak for jeres imødekommenhed, nysgerrig og engagement under mine 3 ugers huskunstnerbesøg. Uden jeres åbenhed ville vi ikke have opnået så meget og kommet så langt på så kort tid.

Jeg har haft undervisningstimer med omkring 10% af jer, primært i billedkunst, men der har også været tværfaglige timer i naturgeografi, dansk, engelsk, historie, samfundsfag og musik. Derudover fine møder på lærerværelset!!!

Jeg har været "lærer", men har også lært en del selv i de 3 uger. Jeg har lært fra jer studerende, fordi I har været generøse og vist mig tillid; ved at dele jeres tanker og refleksioner. I har været modige og kastet jer ud i de udfordringer, I har fået. Jeg synes, der er blevet skabt en række fine værker. Det har været rigtig spændende og fantastisk sjovt for mig at være på ÅSG.

Vi ses derude. Kærlig hilsen Lilibeth

ÅSG BOGFINKER

ÅSG Bogfinker er Århus Statsgymnasiums største, bedste, sejeste og eneste bogklub. Bogfinkerne blev grundlagt i efteråret 2015 som følge af to 2.g'eres lyst til at dele deres interesse med resten af gymnasiet. Gruppen er et intellektuelt forum for de af gymnasiets elever, der mener, at litteraturen er mere end det, man får ud af de - til tider rimeligt tørre - obligatoriske sprogtimer.

Som udgangspunkt bygger klubben på et demokratisk princip, hvor den bog, der læses, vælges af flertallet. Afhængigt af bogens længde bliver der efterfølgende fastsat et møde. Disse hyggelige møder går med at diskutere bøgerne, spise god mad og nyde selskabet med ligesindede mennesker. Siden dannelsen i efteråret har vi læst bøgerne

Galapagos, The Rum Diary, Catch 22 og On The Road.

Bogfinkerne var med til at stå for månedsmødet i marts, hvor den unge forfatter Jonas Eika Rasmussen var inviteret. Mødet bestod af en hyggelig diskussion med forfatteren om litteraturens relevans, danskfaget og livet som forfatter. Klubben drives 100% af skolens elever og er således afhængig af en konstant interesse og passion for litteraturen fra elevernes side.

Bogfinkerne vil fortsætte ind i næste skoleår, så gymnasiets nye elever vil også få mulighed for at deltage. Vi håber, at klubben fortsat vil være populær, og at vi kan få læst endnu flere gode bøger i løbet af skoleåret 16/17.

Albert Visby Lunde, 2x

EN NY HAL OG EN NY SKOLE

Det er både med stor glæde og samtidig en anelse vemod, at vi efter planen skal indvie skolens nye idrætshal inden sommerferien. Glæden giver sig selv, og selvfølgelig er den klart størst, men vemodet holder stadig lidt ved, for vi får aldrig mulighed for igen at være med til realiseringen af så omfattende bygnings- og renoveringsarbejder som de sidste godt fire år. Vi

begyndte med den nye tilbygning i 2012, og lige om lidt står skolen gennemrenoveret, og vi har en helt ny og helt stor idræts hal. Vi har skabt en ny skole, og det føles meget privilegeret at have fået lov til at være med i den lange proces.

I skoleåret 2015-16 er de gamle idrætssale blevet renoveret, både indvendigt og udvendigt, og vi har fået ny forplads med ny dræning og ny flisebelægning. Der er plantet nye træer, etableret nye bænke og en ny fortrappe i beton, og opkørslen fra Fenrisvej er også ny og tilføjet et sideløb til gående. Østsiden af skolen er også blevet renoveret med ny asfalt og belægning, og der er etableret cykelstativer. Den nye hal afslutter byggeprojekterne i år og står efter planen klar inden sommerferien.

Den nye hal er gravet ned, så taget flugter med eksisterende idrætsbygning; hallen er faktisk ret svær at se, når man ankommer til gymnasiet. I det første tegningsmateriale var der også lagt op til, at endegavlene skulle flugte med eksisterende idrætsbygning, men det ville gøre, at håndboldbanen indenfor ville blive for kort i forhold til de officielle mål. Så det blev lavet om. Hallen er via et indvendigt trappeløb forbundet med den eksisterende idrætsbygning; de eneste baderum er stadig de oprindelige (og nu renoverede). Læreromklædningsrummene er ført tilbage til deres oprindelige udformning, og det tidligere fitnessrum er nedlagt for at give plads til et helt nyt og større. I projektet har skolen som bygherre været repræsenteret af

rektor Dorte Frstrup, administrationschef Charlotte Ernst og undertegnede. TL Byg er hovedentreprenør på projektet, og ligesom i de tidligere byggeprojekter tilbage til 2012 har vores rådgiver været Arkitektfirmaet Kjær og Richter, repræsenteret især ved Vibeke Møller.

Vi har ventet længe og kan nu endelig snart åbne for moderne og tidssvarende faciliteter for faget idræt. Det er tiltrængt og

betyder, at vi nu endelig kan afvikle undervisningen uden at basere så meget på aktiviteter uden for matriklen og innovative løsninger, så vi frem over fx kan spille volleyball uden at skulle tænke så meget over lofthøjden, som tilfældet har været i de to gymnastiksale.

Vi glæder os til samarbejdet med lokalområdets idrætsforeninger – i det hele taget vil det være en meget ny situation for os, at vores idrætsfaciliteter med

ét er blevet meget attraktive for eksterne brugere. Det betyder god forbindelse for os til vores fremtidige elever, og det betyder i det hele taget en bedre sammenhængskraft i lokalområdet.

Fra og med august overgår vi på den måde fuldt ud fra projektering og udførelse til vedligeholdelse og mere ordinær drift. Denne overgang har været i gang længe; der er indgået vedligeholdelsesaftaler vedrørende

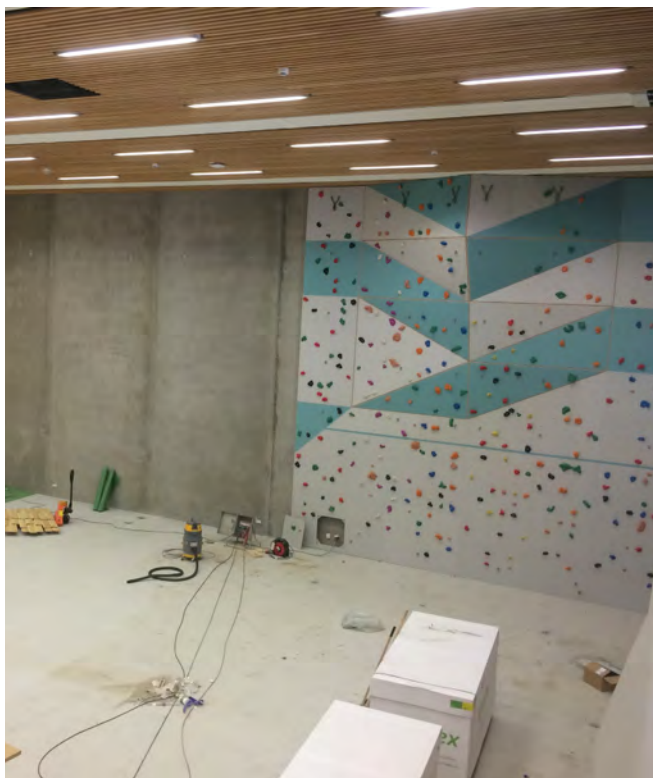

meget, lige fra malerarbejde til tilsyn med vores brandalarmeringsanlæg, ligesom mange ansatte på skolen har fundet og fortsat skal finde nye vaner og rutiner.

Vi har nu en ny og udtryksfuld skole, der indrammer undervisningen og det daglige liv og bringer fortiden i spil i nogle tidssvarende rammer. Sådan skulle det gerne blive ved med at være fremover. Skolen stod som ny i 1958, og det gør den igen her i 2016, 58 år efter indvielsen. Vi glæder os til fremtiden – til for alvor at tage vores så gennemførte og elegant sammenhængende skole i brug som givende ramme for den undervisning, der foregår i dagligdagen. Vi giver fra august bolden op i vores nye hal – og vi giver bolden op til de næste 58 år.

*Lars Nordam
vicerektor*

FERIEDESTINATIONER MAN IKKE VIL HJEM FRA

**HVORDAN SÆLGER DU DEN PERFEKTE FERIADESTINATION?
HVORDAN BRUGER DU SPROGLIGE VIRKEMIDLER BEDST TIL
DETTE? HVORDAN KAN DU BRUGE VISUELLE VIRKEMIDLER?
DETTE FANDT 2G'ERNE PÅ ÅRHUS STATSGYMNASIUM UD AF, DA
DE DEN 14. DECEMBER AFHOLDT EN SPROGDAG,
HVOR TEMAET VAR REJSEMESSER.**

I mange år har sproglererne på ÅSG ønsket, at 2. fremmedsprog (tysk, fransk, spansk) på en engagerende måde skulle vise, hvor meget eleverne kan med deres fremmedsprog. Derfor besluttede en gruppe sproglerere, i samarbejde med og med hjælp fra BSS (Aarhus Universitet, School of Business and Social Sciences, Institut for

Erhvervskommunikation), at afholde en stor rejsemesse, hvor vores 2.g'ere skulle sælge rejsedestinationer knyttet til deres andet fremmedsprog.

I mindre grupper, på tværs af klasserne, blev eleverne tildelt en feriedestination i enten Spanien, Latinamerika, Tyskland eller Frankrig, særligt udvalgt af 2. fremmedsproglærerne. Det

var Weimar, Rügen, Salzburg, Leipzig, Dresden, Lübeck, Köln, Kiel, Pézenas, Arles, Épinal, San Lorenzo de El Escorial, Valencia, El Escorial og Oaxaca. Til hver destination skulle eleverne sælge pakketure henvendt til henholdsvis juleturister, sommerferieturister, unge turister og pensionister.

Destinationerne skulle

selvfølgelig sælges bedst muligt. Derfor skulle præsentationerne være baseret på facts, som eleverne fandt frem til via hjemmesider på deres 2. fremmedsprog.

Der var krav til hver gruppe om at lave et produkt, der skulle indeholde noget visuelt (fx poster, flyer eller lignende), men der skulle også formidles facts om destinationen på deres andet fremmedsprog.

OG HVORDAN GIK DET SÅ?

Det blev en dag, der sydede af liv og aktivitet. Vi var i den nye bygning, som i dagens anledning var omdannet til en messehal med boder, der kunne designses efter behov.

Først var der en fælles introduktion om dagens program samt introduktion af studielektor Bente Mosgaard Jørgensen, BSS og professor Jan Engberg, BSS samt seks sprogstuderende fra samme sted. De næste to timer arbejdede grupperne med

fact-finding, hvorefter de gik i gang med at udforme deres forskellige produkter. Under processen fik de kyndig vejledning af de studerende fra BSS. Over middag havde eleverne en time til at klargøre deres boder inden messens officielle åbning kl. 13.30.

Kl. 13.30 var alle skolens 1.g'ere inviteret til at besøge messen og vurdere de forskellige rejsedestinationer, som de skulle tildele points. Der var selvfølgelig, helt i en rejsemesses ånd, små snacks, mens der blev vurderet rejsedestinationer inden prisoverrækkelsen kl. 14.30.

VINDERNE

Vinderpræmien for bedste samlede produkt, valgt af studielektor Bente Mosgaard Jørgensen, BSS og professor Jan Engberg, BSS, gik til San Lorenzo de El Escorial.

Præmien for bedste teamwork, valgt af de studerende fra BSS, gik til Kiel.

1.g'ernes pris gik til Weimar.

Prisen for den mest kreative beskrivelse af rejsedestination, valgt af billedkunst- og designlærer Mads Jacob Engelbrecht, ÅSG, gik til Valencia.

2.g'ernes kommentarer til dagen var bl.a., at det var sjovt at prøve at arbejde med 2. fremmedsprog på en ny måde, at det var sjovt at arbejde sammen med elever fra andre klasser, at få hjælp fra fagfolk 'udefra' og ikke mindst, at det var overraskende at se, hvor meget man kunne med sit 2. fremmedsprog :)

Man må i sandhed erkende, at det lykkedes eleverne at "sælge" feriedestinationer, man bestemt ikke har lyst til at komme hjem fra igen.

Rebecca Parbo,
Ditte Brandt Gadegaard og
Lone Enevoldsen

OPERATION DAGSVÆRK VÆRK

Den første onsdag i november hvert år deltager Århus Statsgymnasium i Dagsværkdagen. Dagsværkdagen er en dag, der udspiller sig på gymnasier og efterskoler landet over, udviklet og afviklet af den nationale ungdoms- og solidaritetsorganisation Operation Dagsværk (OD) - en udviklingsorganisation styret af unge fra de danske gymnasier, som hvert år (siden 1985) vælger et projekt, der samles penge ind til på Dagsværkdagen.

At være med i ÅSG's OD-gruppe betyder, at du er med til at afvikle selve Dagsværkdagen, men det betyder også så meget mere! Du får venskaber på tværs af årgangene, og du får lov at bruge noget af din fritid på frivilligt

arbejde, som giver de vildeste færdigheder, du ikke får af gymnasieundervisningen.

I skoleåret 15/16 slog OD-gruppen sig sammen med GARK-gruppen for at skabe en Dagsværkdag med fokus på frivilligheden for at imødekomme de elever, der normalt ikke tager et frivilligt arbejde for årets OD-projekt, fx pga. mange afleveringer, ingen interesse for projektet eller noget tredje. ÅSG

støtter nemlig ud over Operation Dagsværk også en kenyansk skole, der hedder GARK, så som noget nyt på Dagsværkdagen kunne man i år aflevere sine gamle skolehæfter/skoletasker/penalhuse/linealer/farveblyanter osv., som blev overrakt til skolen i Kenya.

Om OD- og GARK-gruppen stikker hovederne sammen igen til næste år vides endnu ikke, men samarbejdet i år har i hvert fald lært os en masse og skabt gode og ikke mindst vigtige ting at snakke om, og det er også derfor, vi har Dagsværkdagen!

Vil du vide mere, så tjek Operation Dagsværks seje hjemmeside od.dk.

Alberte Wind Kroghede, 3c

WORK LIKE A BOSS!

FRIVILLIG IDRÆT

HISTORY-MAKERS

- Pigefodbold

Nervøst drog ÅSG's piger afsted mod kredsmesterskabet i fodbold på Skovbakkens baner. Usikkerheden og nervøsiteten skyldtes den manglende rutine på holdet, der primært bestod af 1. og 2.g'ere. Mod alle odds og efter fantastisk høj moral lykkedes det, som aldrig tidligere er sket: ÅSG's fodboldpigehold gik videre fra puljen (Egå, Marselisborg, Langkær og Statsgymnasiet) til semifinalen. Her tabte pigerne til de senere vindere af kredsmesterskabet fra Risskov gymnasium efter endnu en heroisk indsats. Holdets topscorer blev Astrid Maribo, 1d. En spændende fremtid venter os alle med dette hold.

Lars Raunholt

UDTAGELSESTÆVNE

- Drengefodbold

ÅSG's drengefodboldhold deltog i udtagelsesstævne på Langkær Gymnasium i september 2015.

Vi havde fået en meget svær lodtrækning og var kommet i pulje med Langkær, Egå, Risskov og Akademiet, så taktikken var en bundsolid defensiv, hvis vi skulle have mulighed for at komme videre til DM.

Første kamp mod fodboldlinjen og forhåndsfavoritterne fra Langkær endte 0-0. Mikkel målmand fra 3.w havde nogle gode redninger undervejs, og vi havde sågar mulighed for at afgøre kampen til sidst. Ærgerligt, men

en godkendt kamp.

I anden kamp mod Egå var vi så favoritter, men igen havde vi problemer med at score, og kampen endte 0-0. I tredje kamp mod Risskov fandt vi vores overmænd og tabte 2-0 - de havde nogle offensive spillere på højt niveau. Sidste kamp mod de granvoksne drenge fra Akademiet vandt vi flot 3-2 efter at have været foran 3-0. Anfører Emil fra 3.u scorede på straffe, og Mads fra 1u scorede to flotte mål.

Mon ikke vi kommer længere næste år?!

Niels Svendsen

Mikkel 3w
Alexander S 3w
Daniel 2u
Rasmus Ledet 2u
Emil 3u
Albert 3w
Mads 1u
Araz 3b
Marius 2h
Esben Emil 3h
Negash 2d
Chresten 2u
Jens 2u
Jens Møller 2h
Kristian 1u

FESTUDVALGET – ET TEAM

Jeg meldte mig ind i Festudvalget, da jeg gik i 1.G, og det var en virkelig god ting for mig. Jeg fik nye relationer, spredt udover hele gymnasiet og var virkelig glad for at have truffet dette valg. Det fedeste er fællesskabet. At holde festen er én ting, men at holde den med festudvalgsgruppen har været virkelig godt for blandt andet mine sociale færdigheder, har udfordret min selvstændighed, lært mig at tage ansvar - og det har alt i alt været rigtig rart at være en del af Festudvalget.

Som en del af festudvalget er det super vigtigt at engagere i arrangementer, deltage i møderne og ikke mindst solderne, som vi kalder vores fester på ÅSG. Resten kommer af sig selv, for de mennesker, du skal arbejde sammen med, har alle valgt at gøre det samme som dig, så disse kammerater og kollegaer vil være med til at bygge et fællesskab, hvor alle kommer til at få det godt.

Til festerne får man den ære af at varetage forskellige jobs under festen; som bartender, dørmænd og i garderoben - vi sørger for, at festen forløber, som en fest skal. Inden sold bruger vi eftermiddagen på at hygge os. Om aftenen spiser vi sammen og gør os klar til festen, så vi virkelig kan skabe en god stemning, før vi står og tager imod de festglade ÅSGere.

Som belønning holder vi nogle gange vores egne festudvalgsfester og arrangementer, hvor vi ryster festudvalget godt og grundigt sammen, så alle lærer hinanden at kende på den bedste måde. Så er du frisk på at skabe en række fede fester for dine

kammerater og få nye bekendtskaber spredt ud over ÅSG, du ikke ville have været foruden, så kan det klart anbefales, at man søger ind i Festudvalget på ÅSG.

Jonas Halborg Andersen, 2m

2.U MEGET MERE END BARE SPORT!

**Gate 12. Afgang kl 7:30.
Ankomst fem timer senere.**

Vores søvnige, men spændingsfyldte kroppe er placeret midt i den morgenfriske og kaotiske lufthavn. Maverne er fulde af sommerfugle og kroppene af bobler. Bobler, der springer i kroppen og vækker den velkendte rejselyst. Destinationen hedder Lanzarote, og forventningerne kan ikke blive højere. Kroppen ryster, og en gåsehud spredte sig langsomt over den. Eventyret er lige på nippet til at starte, og vi glæder os!

Med kæmpe smil og glæde tjekker vi alle forventningsfulde ind på feriensportsstedet Club La Santa Sport på den nordvestlige del af Lanzarote. Her skal vi nyde en uge i sportsverdenens tegn under helt andre geografiske forhold, end dem vi plejer. En uge, der skal præges af forskellige udfordringer og oplevelser. En uge, hvor vores kærlighed til sport vil få lov at spire. Og det kan simpelthen ikke blive bedre. Også selvom den første guide, vi møder, prøver at overbevise og "snyde" os om, at vejret i den kommende

uge vil blive præget af skyer og meget lidt sol, kan selv ikke dette tage glæden fra os. Vi er klar til at komme i gang, og det kan simpelthen kun gå for langsomt.

Allerede første dag på komplekset bliver vi præsenteret for alle de forskellige muligheder, der står frit for os. Alle udbryder med en blanding af forvirring og fornøjelse: "Vil du med til Zumba? Eller Tennis? Eller måske Windsurfing?" Der er rig mulighed for at tilmelde sig forskellige idrætsaktiviteter, så det er bare med at gribe chancen! En fantastisk kombination af gode faciliteter og professionel træning giver os mulighed for at prøve nye sportsgrene og forbedre vores individuelle teknik i allerede kendte sportsgrene. Og valgene er vores. I hvert fald lige nu. For senere skal vi alle på vores egen guidede cykeltur rundt på øen med vores lærere som guider. Vi skal præsenteres for verdenen på Lanzarote uden for det lille og trygge kompleks og prøve kræfter med øens andre udfordringer. Og med en vejrudsigt, der mod den førnævnte guides overbevisning lover høj

sol og stor vindstyrke, skal dette nok blive en udfordring. For efter en times kaotiske kaos med utallige skift af både cykler og cykelhjelme er vi endelig klar til at tage udfordringen op.

Med lærerne på elcykel, og eleverne placeret på tunge mountainbikes går turen ellers bare op- og nedad af det kolde, couperede landskab og bakker. Sveden på vores kroppe begynder at pible frem, og håndfladerne bliver svedige. Varmen. De lange træningsbukser og -bluser virker nu som en dårlig ide, og intet står højere på ønskelisten end et tøjskifte og pause.

Selvom det føles som en evighed af hård fysisk udfordring, klarer vi os alle igennem de 21 km og vender i hel tilstand tilbage til "vores" hjem. En oplevelse rigere og socialt stærkere. Stærkere til at forbedre vores fællesskab, som blot vil blive større og større i løbet af dagene.

Hver morgen kl 8:00 står den på obligatorisk morgengymnastik med resten af Club La Santas besøgere. Og selvom gårsdagens indtag af alkohol stadig sidder i kroppen, formår vi (næsten)

alle på underlig vis at fremstå nogenlunde friske og veloplagte til de glade rytmer og toner. Og også kun nogenlunde, fordi om lidt starter dagens første rigtige opgave. Nemlig en løbetur på enten 3, 4 eller 5 km efterfulgt af oprydning og rengøring i vores lejligheder. Puha. Dette er dog den eneste fællesnævner i vores dagsprogram. Fordi resten af opgaverne og begivenhederne ved dagene er forskellige, og med hvert sit formål. Alle spændende og anderledes.

En af ugens mange opgaver er at lave kvalitative interviews med forskellige typer mennesker på komplekset. Gennem forskellige inddelte grupper finder vi hvert vores formål med interviewet. Vi finder tilsammen ud af, at Club La Santa henvender sig til en meget bred målgruppe som kommer til komplekset med vidt forskellige formål. Denne brede målgruppe består af alt fra himmel til jord. Om det så er unge, som er på rejse med deres idrætsskole, eller om det er familier med alle deres forskellige generationer. Også eliteudøvere og pensionister.

En af dagene har dog et helt særligt program. Nemlig tirsdagen. Det er dagen, som vi enten

har frygtet eller set frem til. Dagen, hvor vi alle skal gennemføre et minitriathlon. Ved middagstid mødes vi meget spændte og nervøse ved cykeludlejningen. Med cyklerne pakket med lappegrej og litervis af vand stiller vi os alle klar og parat ved startlinjen.

Det skal blive en udfordring, som ingen af os har prøvet før. For under 25 graders varme skal vi klare os igennem 400 meters svømning, efterfulgt af 15,2 kilometer cykling, hvor vi til sidst skal prøve kræfter med en løbetur på mere end 4 km. Der hersker en sitrende spænding omkring os. Om det er for løbets placering eller for kroppens måde at reagere på, er vidt forskelligt.

Nogle kæmper sig igennem med blod, sved og tårer, mens andre kommer let igennem det uden nogen form for forhindringer på vejen. Men en ting er fælles: en stor lettelse begynder så småt at spredes i vores maver i slutningen af løbet. VI har klaret den udfordring, der hjemme-fra virkede urealistisk. Folk er stolte og glade. Ligegyldigt tid og placering er alle tilfredse med gennemførelse af løbet. Og selvom trætheden efter dagens

lange program kravler ind over os, holder vi alligevel humøret oppe. Vi har vores egen fest med sang, grin og smil. Med nomineringer som "Dagens helt" og "Dagens humørbombe" bliver dagen nemlig rundet festligt af. Nomineringerne bliver uddelt til de elever, der fortjener priserne mest. Samtidig bliver de vildeste dansetrin tryllet frem, og der bliver sunget den smukkeste karaoke.

Triathlon var for mange af os et af turens store højdepunkter. I det hele taget var der utallige højdepunkter i løbet af de 8 dage, vi befandt os på øen. Og selvom vi alle var fuldstændig fysisk ødelagte i vores kroppe, ville de færreste hjem fra den fantastiske rejse. Alles forventninger var blevet mere end indfriet, og ingen af os ønskede at sige "farvel" til varmen, sportsfaciliteter og ikke mindst hinanden. Eventyret var slut, og hverdagen ventede tilbage hjemme i kolde Danmark. Men med et smil på læben vil et minde være gemt i vores hjerter for evigt.

*Mille Marie Anker-Møller Fisker og
Frida Conrad Christensen, 2u*

PÅ FALDEREBET - ET FUGLEPERSPEKTIV

Meget har forandret sig i det almene gymnasium gennem de sidste 40 år:

Fra grengymnasiet over valgfagsgymnasiet til studieretningsgymnasiet. Fra langhårede elever i 70'erne til veltrimmede, korthårede (drenge) i 80'erne og til alle varianter af hårlængder i dag. Fra en langhåret og langskægget lektor Andersen i 70'erne og 80'erne, til kortere hårlængder i 90'erne og til ganske få hår i dag. Fra relativt få elever i det almene gymnasium til mange.

I dag siger man ofte: For mange!

Selv om det burde være en selvfølgelighed, at rigtig mange får en almindelig ungdomsuddannelse, så stilles der spørgsmålstegn ved, om ikke for mange er blevet alment dannede. Man taler endog om et nyt dannelsesbegreb:

”Moderne dannelse”. Noget som bedre kan måles, vejes og sorteres.

Knud Romer har sagt det så rammende: Fjerner man ”dannelse” fra ordet uddannelse, så er der kun ”ud” tilbage. Det er logikken i et karakteradgangskrav til ungdomsuddannelserne!

I mine øjne har det almene gymnasium været en succes af mange grunde, men især fordi det har formået at forandre sig gennem tiden, så det har kunnet tiltrække og meningsfuldt ud-danne flere og flere unge 16-19 årige.

Jeg tør godt generalisere og sige, at der er sket en mindre revolution i den pædagogiske praksis siden 1970'erne. Gymnasiet er i dag, som før, fyldt op med toptunede og engagerede lærere, der i den grad har vist sig at være omstillingsparate, og som opnår rigtig mange resultater, netop ved samarbejde.

Jeg har gennem alle årene oplevet en arbejdsglæde blandt mine kolleger, som har haft stor betydning for eleverne og for mig. Et helt fantastisk samarbejde med mine yngre og yngre, nyuddannede (og ældre!) kolleger har været så inspirerende og udviklende, at min konklusion er klar: Det er verdens bedste job, jeg nu forlader.

Her på falderebet er det mit håb, at ændringerne på gymnasiet i retning af, at det skal være mindre alment dannede, mindre litterært og humanistisk, og måske mindre kreativt i sit indhold ikke må ødelægge det fantastiske projekt, som det almene gymnasium er. Det skal ikke forstås sådan, at der ikke må ske forandringer. Dem har der altid været mange af. Og vi (I) er parate. Men det skal for elevernes skyld ske på en sådan måde, at vi bevarer den ild og entusiasme, den følelse af kollektivt ejerskab ved at undervise, som jeg generelt har oplevet gennem mine mange år som gymnasielærer på ÅSG.

Med ønsket om god vind til alle.

Michael Andersen

GARK

GARK er en organisation, der sponsorerer folkeskolen, GARK Children's Village, i Kenya.

I Kenya er grundlæggende uddannelse ikke en selvfølge, og mange har ikke råd til at sende deres børn i skole. Derfor holder GARK-gruppen indsamlinger til fordel for denne skole, så muligheden for grundlæggende uddannelse forbedres for børn i Isiolo-provinsen i Kenya.

I november indsamlede vi over 11.000 kroner til skolen i Kenya på GO-dagen, der bliver holdt den første onsdag i november hvert år.

Derudover var uddannelsesleder Henrik Rosleff og lærer Jens Winther og en elev, Eva Rosalie Nielsen fra 3.h, nede og besøge skolen i Kenya, hvor de mødte både lærere og elever. Besøget stod bl.a. på 'graduation' fest for de elever, som dimiterede 'primary school'. Besøget var en stor succes, og derfor fortsætter GARK-gruppen også arbejdet næste år for at sikre børnene i Isiolo-provinsen en grundlæggende uddannelse.

Like GARK-gruppen på Facebook: [GARK - ÅSG](#)

*Kirstine Crenzien Pedersen, 2h og
Eva Rosalie B. Nielsen, 3h*

UNGE FORSKERE BIDRAGER TIL ÅRSSKRIFTET

INFO

Unge Forskere er Danmarks største talentkonkurrence inden for naturvidenskab og teknik. Unge forskere Senior henvender sig til unge under 21 år, primært på ungdomsuddannelse. Eleverne kan deltage med deres studieretningsprojekter, teknikprojekter eller andre naturvidenskabelige og tekniske fritidsprojekter. Talentkonkurrencen er delt op i tre kategorier: Life Science, Physical Science og Technology.

I år var indsendelsesfristen 2. marts. Derefter blev 200 projekter (junior og senior tilsammen) udtaget til de 5 regionale semifinaler, som blev afholdt sidst i marts/først i april. Finalen blev afholdt i Forum, København, den 24. – 26. april med mere end 100 deltagende projekter.

TILMELDING + SEMIFINALE

Som tilmelding til konkurrencen skal man lave en projektbeskrivelse på omtrent 2 sider, der skal opsummere hele ideen og dens anvendelse - til semifinalerne var præsentationen af projektet derfor det eneste arbejde, juryen ville have, man udførte. Arbejdet ligger mest af alt i at fremstille en plakat, som man kan forklare ud fra. Med den kom man ud til semifinalen og blev i løbet af nogle timer stillet foran en række jurymedlemmer fra gymnasier, universiteter og firmaer, der så udvalgte ca. halvdelen af semifinalisterne til at gå videre.

BOOTCAMP

Umiddelbart efter, at vi gik videre, fik vi at vide, at der kom til at være en 'bootcamp' til folks projekter to uger senere, over en weekend. Weekendens bestod for nærmest alle, jeg snakkede med, af at få brudt sit projekt fuldstændigt ned; for Tech-folkene kunne det være mangel på en marketings-plan, for Life Science og os i Physical Science kunne det være spørgsmål om fremtidige eksperimenter, anvendelser af ideerne osv. Dagene var dog ikke udelukkende faglige; vi var indlogeret på et hotel lige i nærheden, som ScienceTalenter bruger til deres egne projekter, og der var masser af mulighed for at snakke med andre om alt fra deres projekt til fritidsinteresser og musiksmag. Jeg havde selv indtryk af, at selvom alle var kommet for at bygge videre på deres eget projekt, så var man egentlig mest interesseret i at høre, hvad de andre havde af tanker og ideer - både til deres eget og andres projekter.

ESBEN PÅ BOOTCAMP

Personligt brugte jeg meget tid med matematikken i mit projekt, som jeg blev nødt til at revidere fuldstændigt for at nå det mål, jeg havde med ideen, og sparringen med specielt 3 af grupperne var super dejlig. En af morgenerne bestod for mig af 6 timers uafbrudt omskrivning af vektorfunktioner fra 2 dimensioner til 3 dimensioner i Excel (... hvilket er lige så smertefuldt som det lyder).

Der var generelt bare en fantastisk stemning på campen, og både lysten til det faglige, såvel som til at lære andre at kende, gjorde weekenden dejlig på begge punkter.

FINALE

Til finalen blev vi så indlogeret på et hotel, der lå i nærheden af Forum, hvor vi stillede op med posters og små rekvisitter. Nogle havde ændret deres projekt enormt meget siden bootcampen (selv viste det sig at mit projekt helt banalt havde bygget på en forkert fysisk beskrivelse af situationen, så der havde været meget at ændre), mens nogen havde brugt tid på at spidse deres emne ind. Fælles for alle var det, at vi havde brugt masser af ekstra tid på plakaterne og fremlæggelserne, i forhold til semifinalerne.

Efter juryrunderne gik de fleste senior-deltagere ud i byen og hyggede - et par af folkene, der havde stået bag bootcampen, og som de fleste kendte ret godt efterhånden, var også med, og snakkede med folk om, igen, alt fra finaleoplevelsen til drømme og tanker om fremtiden.

PRÆMIEOVER- RÆKKELSE

Morgenen efter skulle vi fortsætte Science i Forum messen, og efter nogle timer satte vi os ned til præmieoverrækkelserne. Jeg havde selv efterhånden brugt så lang tid på projektet, og haft det så meget i tankerne, at jeg havde været lidt skuffet over ikke at få en præmie-plads

(4. eller over). Så jeg sad lidt medtaget til overrækkelsen og håbede på en 3. plads, fordi jeg havde udset mig et par projekter, jeg var ret sikker på ville få 1. og 2. pladserne. Da de så læste 4. og 3. pladserne op, og jeg ikke var med, tænkte jeg for mig selv, at, nå ja, skidt pyt. 2. pladsen i Physical Science blev så læst op, og ham, jeg havde regnet med, ville vinde, havde fået den. Da 1. pladsen så blev læst op, og jeg

fangede, at jeg havde vundet, var det så ret mærkeligt at skulle op på scenen. Især når der så blev smidt rejsepræmier til USA oveni.

UNGE FORSKERE

Alt i alt var hele oplevelsen meget, meget positiv. Alle, jeg har mødt og snakket med i løbet af konkurrencen, har været utroligt rare, entusiastiske og

sjove folk. Man kom let til at forestille sig, at folk ville være lidt hemmelighedsfulde omkring deres projekter og ville undlade at hjælpe de andre grupper - for det er jo en konkurrence. Men stemningen omkring hele Unge Forskere har været, at det var noget, man gjorde af interesse først, og efterfølgende for at se, hvor godt ens eget projekt var.

Esben, 3y

TUREN GÅR TIL EL ESCORIAL, SPANIEN

“Ladies and gentlemen, welcome to Madrid Airport. On behalf of Ryanair and the entire crew, I'd like to thank you for flying with us!”

Dage, uger og måneder. Så lang tid tog det at planlægge vores udvekslingstur til Spanien, og pludselig var vi i Madrid. Spændingen, som havde lagret sig over de seneste måneder, forvandlede sig hurtigt til fortrydelse ved tanken om, at nogle fremmede, som vi skulle bo hos de næste fjorten dage, stod og ventede på vores ankomst. Tiden gik næsten langsommere, imens vi ventede på vores bagage. Kufferterne rullede, og spændingen steg. Vi gik ud gennem udgangen uden at vide, at vi ville blive så glade for disse personer, og hvad dette land havde at byde på.

Vi havde aldrig været på udveksling før, men overraskende nok føltes det kun en smule mærkeligt for os at bo i et andet land med en fremmed værtsfamilie den allerførste dag. Vi følte os overraskende behageligt tilpas, og som dagene gik, blev vi mere triste og blå over, at turen allerede var nær sin ende.

Vores værtsfamilier var meget søde og velkommende. Før vi tog afsted, blev der sagt, at vi ikke skulle have høje forventninger, når det kom til, hvem vi kom til at bo med, kulturen og hvor meget spansk vi kunne få snakket. Målet med udvekslingen var selvfølgelig at blive bedre til spansk samt få et lille indblik i, hvordan spansk kultur også er. Man skulle tro, at man ville have godt styr på det grundlæggende efter at have haft spansk i 1½ år. Man rækker

hånden op i timen, konstruerer de sætninger, læreren vil have én til, bøjer verberne korrekt og terper de mange forskellige tider i timerne. Man føler, at man har godt styr på de mest basale sætninger og vendinger til at kunne starte en simpel samtale - men det så ud til, at vi tog fejl. De mest brugte ord på vores ophold var: hej, hvad?, ja, og vigtige vendinger som “Kan du snakke langsommere?”.

Der skulle skrues ned for forventningerne, da det så ud til, at de sætninger, vi kunne formulere, var med et obscult

ordforråd og omhandlede emner, vi havde arbejdet med i klassen som hustruvold og gadebørn, der nok kunne imponere en censor, men som ikke var meget værd i en samtale med en spanier.

Men det blev nemmere som dagene gik, og i løbet af de sidste dage var det som om, at man allerede kunne mærke de frem-skridt, der var sket. Man forstod efterhånden en del af de fraser og faste udtryk, som spanierne hyppigt bruger. Når man lyttede med på en samtale, kunne man måske endda, i hovedtræk,

forstå, hvad samtalen drejede sig om - og det er der, hvor det for alvor bliver fedt!

Når man tager på udveksling, sætter man en selv på prøve. Hvor villig er man til at prøve på at sige noget? Hvor meget kan man egentlig sige? Hvad kan man forstå? Det kræver en masse mod og viljestyrke fra ens egen side. Man skal turde sige så meget, som man kan - springe ud i det, selvom grammatikken er forkert, og man bruger gerundium eller futurum. Som begyndere i det spanske sprog er det en kæmpe udfordring at tage til et land, hvor alle er flydende i sproget - og det er svært! Selvom man kun forstår få ord i hver sætning, vil man langsomt vænne sig til det, og langsomt forstå, hvad de betyder, og

langsomt kunne anvende dem i de meget simple sætninger, man formår at formulere. Man skal endelig ikke give op! Sig noget på spansk, kopier din udvekslingsstudent og sig, hvad de siger, læs de forskellige skilte på gaden. Jo mere, man prøver, desto mere lærer man, og intet føles bedre, end når man taler spansk til en spanier, og de forstår, hvad man siger.

Trods de mange udfordringer, som følger med en udveksling, er det en fantastisk oplevelse samt et utroligt godt boost til ens faglige kompetencer. Man vil føle sig fortabt, og man vil føle sig en smule udenfor en gang imellem, men det er op til en selv, hvor meget man vover at springe ud i det for at lære noget. Spaniere er utrolig søde,

de er gode til at inkludere én, og de er villige til at lære én alt om deres kultur. Om det er Spaniens historie, traditionelle madretter eller familiefortællinger, er spaniere mere end glade for at dele deres viden og oplevelser. Spanien er uden tvivl et land med charme. Her oplever man virkelig vægten på familie og venskab, og der er næsten umuligt ikke at forelske sig i Spaniens kulturelle særligheder, den smukke natur og spaniernes imødekommende og varme væremåde.

*Phillipa Amahlie Mathorne, Thao
Phuong Nguyen 2.M*

*Billede taget på hjemrejsen.
Jaime, Amahlie, Berta og Thao.*

STATSGYMNASIETS KUNSTTALENTER - INDEN I OG UDEN FOR SKOLEN

NOTITSER OM KUNSTBEGIVENHEDER PÅ SKOLEN OG I VERDEN UDENFOR, HVOR ÅRHUS STATSGYMNASIUMS NUVÆRENDE OG TIDLIGERE BILLEDKUNSTELEVER MARKEREDE OG UDMÆRKEDE SIG I SKOLEÅRET.

▲ Prisvindere på Catch16 - juniorbiennalen på ARoS

Til forårets Juniorbiennale på ARoS deltog og udstillede 3 billedkunstelever fra Århus Statsgymnasium. Caroline Bach

Ramsdal fra 2c Bk, Clint Ruben Friis Ravn og Sebastian Jensen Mølsted fra 3m Bk. Clint og Sebastian vandt efterfølgende udstillingens publikumspris og blev markerede som lovende kunstitaler. I deres værk - en videoperformance med

oplæsning af "Ulvens manifest" og et dansk flag bemalet med en ulvepote - arbejder de med aktuelle problemstillinger: Flytningstrømme og nationalidentitet.

▲
Værker udstillet på "Den Frie" i København i konkurrencen om en plads i undervisningsministerens mødesal

En tom væg i undervisningsministeriets mødelokale gav anledning til en konkurrence, hvor landets gymnasieelever kunne

indsende værker og deltage i konkurrencen om 5000 kr og få deres værk hængt op i ministerens mødelokale. 12 værker blev i første omgang udvalgt på tværs af landets gymnasier og udstillet på Den Frie i København. Her deltog 5 elever fra Århus Statsgymnasium med 3 værker: En fotoserie af Tine Holme Elsborg,

Maria Rye Jacobsen, Sofie Wadsager Christensen fra 1gbk/2 og stencilmalerier af Amalie Haubro Poulsen og Karoline Huberte Carlsen fra 1c Bk. Skolens billedkunstlærer Bonnie Bay Andersen var dommer i konkurrencen sammen med 3 anerkendte danske billedkunstnere.

▲
Statsgymnasiets Kunstudstillinger opstod: 5 tidligere elever udstillede til SKUF'16

To gange har ÅSG udstillet værker af tidligere elever, som arbejder seriøst videre med

kunst, til arrangementet "Kunst efter ÅSG". I år blev konceptet udvidet til en censureret forårsudstilling, hvor gamle elever kunne reagere på et Open call og søge om at udstille på skolen til forårsudstillingen. Det blev til en udstilling med 5 tidligere elever:

Mette Bjørndal Velling (student 2012), Ida Kirkeby Schrader (student 2013, nu på Kunstakademiet i KBH), Anja Villumsen Oxager (student 2013), Sebastian Bang Monti og Andreas Skou Albertsen (Student 2015).

CENSOR I EUROPA

GYMNASIELÆRERE LAVER MEGET ANDET END AT UNDERVISE, FORBEREDE SIG OG RETTE OPGAVER.

DET ER GYMNASIELÆRERE, DER SKRIVER HOVEDPARTEN AF LÆREBØGERNE, DE LAVER EKSAMENSSÆT TIL SKRIFTLIG EK-SAMEN, ER MED TIL AT UDDANNE KOMMENDE LÆRERE, ARBEJ- DER I FAGLIGE FORENINGER OG SIDDER MED I FORSKELLIGE UDVALG OG KOMITEER.

SIDSTE ÅR SKREV VI OM ARBEJDET MED AT LAVE SKRIFTLIGE EK-SAMENSSÆT. DETTE ER ANDEN ARTIKEL OM GYMNASIELÆRERES ARBEJDE BAG FACADEN.

Når sidste eksamensdag er afholdt, og vi traditionen tro holder en stor fest for at fejre årets studenter, drikker jeg en forsigtig øl og går tidligt hjem for at pakke min kuffert. Så begynder nemlig halvanden uges odysse rundt til de såkaldte Europaskoler, hvor jeg skal være censor.

Europaskolerne er en institution under EU, og de er grundlagt for at imødekomme de EU-ansattes behov for et undervisningstil-

bud til deres børn. Skolerne ligger derfor i byer, hvor EU har institutioner, først og fremmest Bruxelles naturligvis, der har ikke mindre end tre Europaskoler, men også Luxembourg og eksotiske steder som Alicante og Varese i Norditalien. Overraskende mange danske børn og unge går på disse skoler. Både Bruxelles og Luxembourg har en fuld dansk klasse på alle årgange, ja, Luxembourg har enkelte gange haft to klasser. Faktisk udgør danskere ca. 1%

af alle indbyggere i dette lille land. På de øvrige Europaskoler, hvor der ikke er grundlag for en dansk klasse, må eleverne følge undervisning på et andet sprog. Ikke desto mindre får de undervisning i dansk med en dansk lærer og med stort set samme pensum som i Danmark. Til og med 3.g.

Det er her, jeg kommer ind i billedet. To ture bliver det til hver sommer. En midt i juni, hvor jeg skal rette danske stile,

og som sagt en lige efter eksamen i Danmark.

Det kan lyde underligt med en rejse for at rette stile, men på Europaskolerne skriver eleverne stadig deres eksamensopgaver i hånden. Ellers foregår eksamen stort set som i Danmark. Efter prøven bliver alle opgaver kørt til Bruxelles, og så kommer hærskarer af censorer fra alle unionens hjørner for at rette opgaver. Der bliver rettet i biologi på græsk, i fysik på finsk, i filosofi på dansk og så videre, og i en lille uge summer bygningerne i en sand kakofoni af alle Europas tungemål. Det er fire ret hektiske dage, hvor jeg skal nå at rette samtlige stile og filosofiopgaver skrevet på dansk. Undervejs er der selvfølgelig masser af snak med kolleger fra andre lande. Vi har et godt ry, derude i verden, skal jeg hilse og sige. Og efter endt arbejdsdag herlige belgiske pommes frites kogt i oksefedt, så tran og talg saltet perler i munden, skyllet ned med lokal øl.

At komme til en Europaskole er ikke som på ÅSG, hvor interesserede i kunst og arkitektur vader ind fra gaden, og forældre, bedsteforældre og søskende (nogle gange temmelig larmende)

jubler sammen med de nyudklækkede studenter. Europaskolerne er indhegnede. Der er vagtmænd i porten. Man skal vise adgangskort for at komme ind. Netop i år er der i Bruxelles særlig fokus på sikkerheden på grund af terrorangrebene for nogle måneder siden, og jeg er for en sikkerheds skyld blevet bedt om at registrere mig med pasnummer mindst 14 dage inden min ankomst.

Den anden tur til Europaskolerne er som mundtlig censor, og den indebærer noget mere rejseri end til skriftlig eksamen. På de store skoler kan der sagtens være to eller tre eksamensdage, men på de små skoler skal jeg som oftest kun have 1-3 elever til eksamen.

Da forberedelses- og eksaminationstiden er betragteligt kortere end i Danmark, er jeg som oftest færdig først på formiddagen og parat til at rejse videre til den næste skole. I år går turen således til Bruxelles og derfra videre til Varese og hjem igen. Efter en enkelt dags pause rejser jeg derpå til Culham uden for Oxford.

Selvom eksamensformen på mange måder minder om den danske, hvor eleven præsenteres

for en ukendt tekst med et spørgsmål, adskiller den sig på to væsentlige punkter: Ude på gangen venter hverken forældre eller klassekammerater, og efter eksamen går eleverne hjem uden at få deres karakter at vide. Den endelige eksamenskarakter kender eleverne derfor først, når de får overrakt deres eksamensbevis, og man kan i teorien risikere at sidde i festsalen på dimissionsdagen og først dér erfare, at man slet ikke får et eksamensbevis.

Denne i danske øjne mere umenneskelige end eksotiske praksis har sit grundlag i et fransk skolesyn, hvor man frygter, at eleverne ikke vil tage de sidste prøver alvorligt, hvis de er sikre på at bestå. Virker det så? Tja, eleverne plejer da at blive studenter. Er de så bedre end de danske? Til det vil jeg med de islandske sagaers ord svare: Her sommer det sig ikke at anstille en mandjævning, men det danske uddannelsessystem er stadig i international særklasse, når det drejer sig om at udvikle selvstændig og kritisk tænkning.

Oluf Lindberg

DEN AMERIKANSKE DRØM I RANDERS ?!

KAN DEN AMERIKANSKE DRØM UD-LEVES I DANMARK? ER ELVIS VIRKELIG DØD? HVOR LANGT HOLDER ILLUSIONEN?

Det var noget af det, 2.m skulle til Elvis-museet "Memphis Mansion" i Randers og forske i på deres studieretningsdag med fagene engelsk, dansk og musik en forårsdag i april.

Klassen skulle forholde sig til stedet som kulturel institution,

som turistattraktion, som privat virksomhed og til Elvis som eksponent for den amerikanske drøm. Stedets form og indhold skulle også undersøges: hvordan har ejeren Henrik Knudsen valgt at udforme stedet? Hvilke valg og fravalg har han foretaget?

Under besøget oplevede klassen blandt andet en levende og spændende rundvisning af ejeren selv, hvor eleverne fik mulighed for at stille spørgsmål.

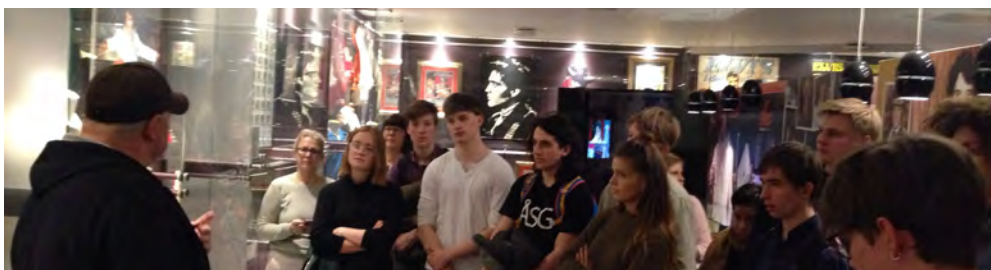
Besøget skulle munde ud i en radioreportage, hvor eleverne skulle formidle besøget med en kritisk journalistisk vinkel. Reportagerne gjorde brug af

både indsamlet empiri på turen og baggrundsmateriale i form af artikler om Memphis Mansion og Elvis' musik og livshistorie.

Til journalisterne blev indgik naturligvis en frokost i dineren, hvor Elvis' favoritmorgenmad (smørret toast m. peanutt butter, marmelade, bacon og ristede bananer) blev spist med stor nydelse. En helt igennem meningsfuld afrunding på en god dag med faglighed og fornøjelse.

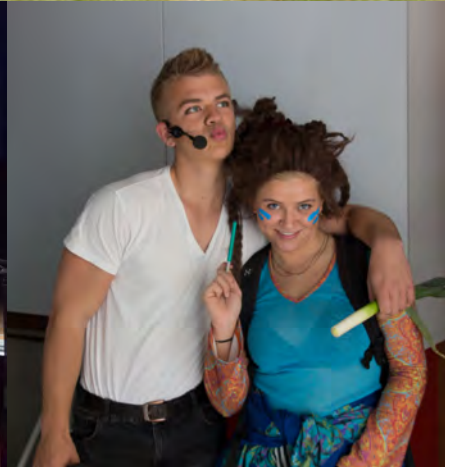
*Jytte Petersen, Lone Enevoldsen og
Lasse Nielsen*

ELEVFORENINGEN

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen. Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

*På bestyrelsens vegne
Lars Nordam
vicerektor*

Fodboldkampen mellem lærerne og 3g endte med en sejr til lærerne efter straffesparkskonkurrence efter 2-2 i ordinær spilletid. Lærerne sejrede på den måde første gang efter års sejrstørke, og sejren kom i land bl.a. på grund af en stabil og retfærdig dommerpræstation.

ÅSG'S VENNER

Gammel elevfest, 2015

Fredag den 13. november 2015 var ÅSG's venner traditionen tro vært for gammel elevfest. Det blev en god fest med rigtig mange tidligere elever, der var mødt frem for at gense hinanden og møde deres gamle lærere. Vi glæder os til at se alle gamle

elever igen i november 2015. I 2015 fik ÅSG's venner deres egen facebook-side, hvor man kan læse om kommende arrangementer.

*På vegne af ÅSG's venner
Rebecca Parbo og Mads Katholm*

Find os på facebook:
[Århus Statsgymnasiums Venner](#)

PRÆSTATIONSKULTUR ELLER LÆRINGSKULTUR?

Der har længe været varmet op til en reform eller en justering af gymnasiet, og mens disse linjer skrives, venter vi stadig. Et af de helt store diskussionspunkter – og en af de knaster, som politikerne har sværest ved at få fjernet i forhandlingerne om et bredt forlig – har været diskussionen om adgangskrav til gymnasiet. Nogle mener, der ikke skal være andre krav, end der er i dag (dvs. man skal erklæres uddannelsesparat af sin UU-vejleder), mens andre mener, at der skal være adgangskrav på 02, som til erhvervsuddannelserne, og andre igen mener, at adgangskravet bør være 4 eller 7 for at understrege, at man som gymnasieelev skal leve op til visse boglige krav.

”lektiecaféerne er ren læringskultur”

Debatten om karakterer som adgangskrav fra folkeskole til gymnasium har været med til at genoplive debatten om karakterernes rolle i gymnasiet. Vi har i Danmark valgt, at studentereksamensgennemsnittet er adgangskortet til langt de fleste videregående uddannelser, og det skaber naturligvis et pres på gymnasieeleverne, særligt op til de afsluttende prøver, men også

i det daglige arbejde. De fleste gymnasieelever går rundt med en bevidsthed om, at de gerne vil bruge deres studentereksamen til at læse videre med, og at det kan kræve et bestemt gennemsnit. Selvom det kun er ganske få uddannelser, nemlig 10 ud af over 840 uddannelser i 2015, der kræver meget høje gennemsnit – over 11 –, er netop disse tårnhøje adgangskrav med til at piske en stemning op omkring karakterræs. Det bliver prestigefyldt at få de høje karakterer, fordi de høje karakterer giver valgfrihed på alle uddannelseshylder, og det er prestigefyldt at have valgfrihed.

”et tal er nemt at give og nemt at forholde sig til, men hvis der ikke er en begrundelse, er det værdiløst”

Men hvad mener eleverne? Er der virkelig et så dominerende karakterræs, som man kan få indtryk af, når man læser debatinlæg i diverse medier? Er det virkelig sådan, at præstationskulturen er ved at få overtaget over læringskulturen?

”karakterer er som et drug for nogle af os - vi er afhængige af opmærksomheden”

På min årlige runde i alle 2g-klasserne læste vi et par af disse debatindlæg, som blandt andet gav udtryk for, at det i gymnasiet ikke handler om at lære, men om at præstere, og at det medfører, at mange

elever ikke tør stille ”dumme” spørgsmål af frygt for, at det får indflydelse på karaktererne. Elevernes tilbagemeldinger var klare: ja, der er et karakterræs og et præstationsræs, fordi man gerne vil have de gode karakterer, men nej, det betyder sjældent, at man ikke tør stille de dumme spørgsmål. Eleverne er heldigvis meget bevidste om nødvendigheden af at få stillet disse spørgsmål - og giver heldigvis også udtryk for, at ”i vores klasse er der en god klassekultur, som gør, at man kan spørge, hvis man er i tvivl.”

”mere fokus på feedback end på karakterer”

En del af karakterræset skyldes ifølge eleverne, at der gives så forholdsvis mange karakterer igennem et gymnasieforbør. Der er sjældent et åndehul, hvor man kan koncentrere sig om sagen uden at tænke videre over resultatet. Bekendtgørelserne foreskriver jo et vist antal karakterer i løbet af et skoleår, så det er svært at lave disse åndehuller.

Men som altid har eleverne mange gode forslag til, hvordan vi sammen kan prøve at overkomme denne hurdle. Det kræver flere ting, og det kræver fremfor alt en fælles indsats fra både ledelse, lærere, elever - og forældre:

Ledelsen skal give lærerne så meget frihed som muligt i forhold til at give så få karakterer som muligt i løbet af et skoleår - særligt i 1g, hvor rigtig meget også handler om ”at lære at lære”. Desuden skal ledelsen give

lærerne gode rammer til at give individuel feedback til eleverne.

Lærerne skal i langt højere grad end nu begrunde karaktererne samtidig med, at de skal være præcise i deres tilbagemelding om, hvad det konkret er, der skal gøres bedre, for at eleverne kan

”karakterer kan være en god ting, som får os til at gøre vores bedste - presset kommer fra de konstante karakterer på de skriftlige opgaver og fra karaktererne på universitetet”

blive dygtigere. For eksempel kan lærerne ved nogle skriftlige afleveringsopgaver undlade at give karakter, men udelukkende give en skriftlig kommentar. Det har en del af klasserne allerede prøvet, og det har de været rigtig

glade for. Og nok så vigtigt: lærerne må ifølge eleverne ikke søge at motivere eleverne ved ofte at tale om eksamen og om karakterer - de skal i stedet tale med eleverne om, hvorfor det er vigtigt at lære, ud fra en faglig logik.

Eleverne er selv meget bevidste om, at en del af årsagen til karakterræset skal findes ”mellem deres egne ører”. De ved godt, at de skal prøve at undlade hele tiden at efterspørge karakterer - og stoppe konkurrencen med hinanden. Dvs. det handler om at etablere en kultur, hvor eleverne søger at blive dygtigere, at gøre fremskridt - men med en orientering imod læringsprocessen og imod det faglige snarere end en orientering imod karakteren.

Og forældrene - ja, de skal først og fremmest tro på, at eleverne kan, og at både eleverne og lærerne gør deres bedste.

Dernæst skal de undlade at efterspørge karakterer på alle elevernes afleveringsopgaver - med sikker forvisning om, at selvom der ikke gives karakter for alle afleveringsopgaverne, så er både lærere og elever i stand

”vi elever skal blive endnu bedre til at dele, til gavn for vores alle sammens læring”

til at vurdere indsatsen med den rigtige karakter, den dag den skal gives.

Det er ikke nogen nem opgave. Men vi skylder eleverne at skabe optimale betingelser for, at der etableres en god, sund og konstruktiv læringskultur. Så skal de gode karakterer nok komme.

*Dorte Fristrup
rektor*

UNDERETAGE

